

RandKrant

M A A N D B L A D

VOOR DE BEWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

**Africa Museum blik kritisch
terug op eigen verleden**

**Wonen in de rand
Een eigen huis, vergeet het maar**

**Minister Frank Vandenbroucke:
'Ik zwaai niet alleen met een stok
maar ook met een wortel'**

**Ludwig Van Beethoven
een beetje Vlaams-Brabander**

Beloofde samenwerking krijgt gestalte in 'task force' voor de rand

Vlaams vice-minister-president Frank Vandenbroucke die onder meer ook is belast met de coördinatie van het beleid ten behoeve van de rand, kondigde tijdens de traditionele nieuwjaarsreceptie van vzw 'de Rand' op 24 januari l.l. aan dat de Vlaamse regering een 'task force' voor de rand opzet. Die zal worden bemand met vertegenwoordigers van alle Vlaamse ministers en afgevaardigden van de provincie Vlaams-Brabant en wordt geleid door provinciegouverneur Lodewijk De Witte. Op die manier wil men ervoor zorgen dat de problemen in de regio voortaan op een samenhangende manier behandeld zullen worden.

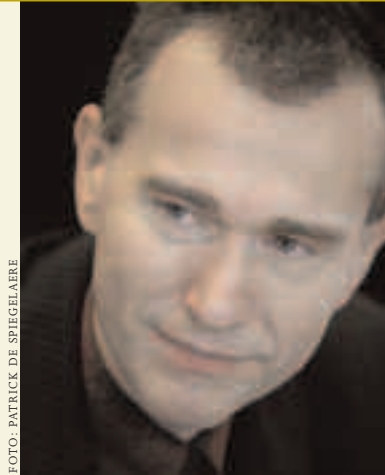

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Frank Vandenbroucke

De inwoners van de rand krijgen eindelijk het uitzicht geboden op een coherente behandeling van de problemen in de regio

'We willen een goede samenwerking tot stand brengen tussen alle betrokkenen en alle instellingen, met het oog op een goed Vlaams bestuur in de Vlaamse rand', zo gaf minister Vandenbroucke de aanwezigheid op de nieuwjaarsreceptie mee. De aankondiging van het nieuwe initiatief kwam er nadat de minister de toezegging had gekregen dat gouverneur Lodewijk De Witte voorzitter wilde worden van de task force. (Vreemd toch dat de Vlaamse regering die het Nederlandstalige karakter van de rand wil bevorderen, haar toevlucht neemt tot een Engels woord!) De task force zal bestaan uit ambtelijke afgevaardigden van alle Vlaamse ministers en van de provincie Vlaams-Brabant. Hij zal instaan voor de coördinatie van het beleid van de Vlaamse regering in de Vlaamse rand. Hij heeft ook als opdracht om initiatieven van de regering en de provincie Vlaams-Brabant op elkaar af te stemmen. In het verleden gebeurde het immers meer dan eens dat er naast mekaar werd gewerkt.

Grote verwachtingen

De minister zet hoog in met zijn task force en wekt grote verwachtingen in de rand. Als symbool kan het initiatief tellen, omdat de inwoners van de rand hiermee (eindelijk) het uitzicht geboden krijgen op een samenhangende benadering en een coherente behandeling van de noden en problemen in de regio. De integratie van het provinciebestuur in die task force kan alleen een pluspunt zijn. Het initiatief terzake mag dan wel uitgaan van de minister, ook de provincie was vragende partij voor meer afstemming en samenwerking met de Vlaamse regering. Het risico op dubbele of zelfs concurrerende initiatieven wordt immers een stuk kleiner, en daarenboven leveren gebundelde inspanningen vaak meer resultaat op.

Mensen met voldoende gezag

In een toelichting stipt minister Vandenbroucke aan dat de task force zich niet alleen zal bezighouden met planning of coördinatie op lange termijn, maar ook

zeer concrete aanbevelingen zal doen voor lopende dossiers. Hoe de werkzaamheden precies zullen verlopen, is de verantwoordelijkheid van de voorzitter (gouverneur De Witte dus) die het vergaderschema bepaalt en de thema's die aan bod zullen komen.

Het verzamelen van significant cijfermateriaal zou volgens de minister een eerste opdracht kunnen zijn. In de brief die hij naar zijn collega-ministers heeft gestuurd, schrijft Vandenbroucke immers dat de task force onder andere zal zorgen voor een systematische groepering van cijfermateriaal over de rand binnen elk domein en zich zal buigen over tal van beleidsdomeinen. Daarom verwacht hij dat binnen de task force aparte werkgroepen geïnstalleerd zullen worden met wisselende samenstelling. Volgens hem heeft het weinig zin dat een vertegenwoordiger van cultuur aanwezig is bij een bespreking die handelt over ruimtelijke ordening. 'Dat zou enkel demotivatatie in de hand werken', aldus de minister die er wel op rekt dat zijn collega's mensen zullen afvaardigen 'met voldoende gezag'.

Die vaststelling moet de ambitie vertolken die minister Vandenbroucke heeft met zijn task force. De motivatie van de leden zou het verschil moeten maken. 'Dat en het voorzitterschap van gouverneur De Witte die uitstekend werk geleverd heeft aan het hoofd van de task force rond de luchthaven, zijn de beste garantie dat deze task force een eigen dynamiek ontwikkelt', aldus een hoopvolle minister Frank Vandenbroucke.

Johan Cuppens

La promesse de collaboration se concrétise au sein de la 'task force' pour la périphérie

Le vice-ministre-président flamand Frank Vandenbroucke, qui est notamment chargé de la coordination de la politique à l'égard de la périphérie, a annoncé le 24 janvier dernier, à l'occasion de la traditionnelle réception de nouvel an de l'asbl 'de Rand', que le Gouvernement flamand entend mettre en place une 'task force' pour la périphérie. Cette task force sera composée de représentants de tous les ministres flamands et de députés de la province du Brabant flamand. Elle sera dirigée par le gouverneur de la province, Lodewijk De Witte. Le Gouvernement flamand veut ainsi assurer une approche plus cohérente des problèmes qui se posent dans la région.

inhoud

maart 2005 nr. 3

FOTO: FILIP CLAESSENS

Wonen in de rand (1) 4

Wie in de rand wil huren of kopen, moet daar steeds meer geld voor neertellen. Mensen uit de immobiëlesector voorspellen dat de prijzen nog een paar jaar zullen blijven stijgen.

Huis van het Nederlands maakt werk van klantvriendelijkheid 8

FiguranDten 10

'Ik ben gaan schrijven omdat ik als leraar Nederlands boeiende teksten wilde voor mijn leerlingen', zegt jeugdauteur Herman Van Campenhout uit Meise

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

vzw Het Vilvoords Zilverpunt zorgt voor levenslang veilig wonen 12

Gesprek met minister Frank Vandenbroucke (2) 22

Africa Museum in Tervuren blikt kritisch terug op eigen verleden 26

Ludwig Van Beethoven een beetje Vlaams-Brabander 29

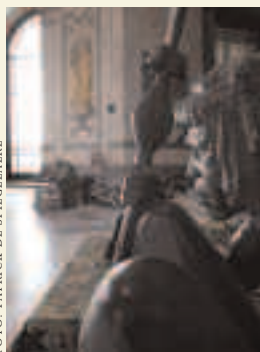

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

en ook nog Van Asse tot Zaventem 6 Zonder omwegen 24

Van huizen en tuinen 26 RestaurantDt 28 Gemengde gevoelens 32

Floris' kijkt op de leuke kant van de rand

Een eigen huis, vergeet het maar

Wie in de Vlaamse rand rond Brussel een woning wil kopen of bouwen, moet daar steeds meer geld voor neertellen. De voorbije tien jaar is de prijs van woningen, appartementen en bouwgronden gigantisch gestegen. Een eigen woonst is voor heel wat mensen een onbereikbaar ideaal geworden. Dat bevestigen ook de vastgoedmakelaars in de Vlaamse rand, al is de prijsstijging voorlopig niet overal even spectaculair.

Het immokantoor 'New Immo Service Sterrebeek' is actief in de Oostrand. Zaakvoerder Jan Van Eijcken stelt vast dat die Oostrand een enorme aantrekkingskracht uitoefent op eurocraten. 'We houden ons vooral bezig met de verkoop en verhuur van woningen in de gemeentes Zaventem, Kampenhout, Machelen, Tervuren, Wezembeek-Oppem en Kraainem. De populariteit van dit deel van de Vlaamse rand bij eurocraten heeft een enorme weerslag op de prijzen. Pakweg tien jaar geleden kostte de bouwgrond hier tussen de 75 en de 100 euro per vierkante meter. Anno 2005 is dat makkelijk 200 euro. De Oostrand heeft naast zijn ligging vlakbij Brussel en Leuven en z'n goede verbanden met het openbaar vervoer nog een aantal andere troeven die vooral eurocraten aanspreken. De belangrijkste is ongetwijfeld de aanwezigheid van goede scholen voor anderstaligen, zoals de internationale school, de Amerikaanse school en de Duitse school. Dat maakt de Oostrand mogelijk nog aantrekkelijker voor Europese burgers met

FOTO: FILIP CLAESSENS

kinderen die hier komen wonen. Ook het feit dat deze gemeentes op een aantal vlakken al meer zijn afgestemd op buitenlanders speelt mee, denk maar aan Duitse bakkerijen of verenigingen die zich richten tot anderstaligen. Al die factoren maken van de Oostrand een soort paradijs, zeker als je weet dat wonen in Brussel en de rand in vergelijking met andere Europese hoofdsteden eigenlijk behoorlijk goedkoop is.'

Eigen mensen vallen uit de boot

Het gevolg van deze evolutie is dat heel veel mensen die in de streek zijn opgegroeid en hier een huis willen kopen, uit de boot vallen. 'Het is voor hen gewoon onbetaalbaar geworden', beaamt Jan Van Eijcken. 'Tenzij ze op financiële steun kunnen rekenen van hun ouders, moeten ze wegtrekken naar goedkopere oorden. Oudere mensen die bouwgrond hebben, reserveren die voor hun kinderen en brengen die dus niet op de markt. Wie geen kinderen heeft, wil voor zijn bouwgrond natuurlijk zoveel mogelijk geld krijgen en dus maken gezinnen van hier weinig kans in vergelijking met Europese inwijkelingen die over veel grotere budgetten beschikken. Particulieren krijgen bovendien met een bijkomend probleem af te rekenen: lokale besturen en huisvestingsmaatschappijen hebben een voorkeepsrecht en dat maakt de kans dat je op eigen houtje een betaalbare woning vindt nog een stuk kleiner. We krijgen hier in ons immokantoor dagelijks jonge mensen over de vloer die we moeten ontgoochelen. Vaak moeten ze al een forse lening aangaan om bouwgrond te kunnen kopen en dan wordt het natuurlijk erg moeilijk. Veel jongeren gaan tegenwoordig op zoek naar oude huizen die ze kunnen verbouwen, maar ook dat kost natuurlijk een hoop geld.'

Concurrentie van Franstalige Brusselaars

Vijf jaar geleden ging Olivier Degreef samen met zijn partner van start met vastgoedkantoor 'Multimmo' in Beersel.

RUIM BOVEN HET BESCHIKBARE BUDGET

Hilde (43) is samen met haar man en twee kinderen op zoek naar een woning in Dilbeek. Momenteel woont het gezin in Roosdaal. 'Ikzelf woonde vroeger in Dilbeek. Tien jaar geleden hebben we een huis gebouwd op een grond in Onze-Lieve-Vrouw-Lombeek die we eigenlijk gekocht hadden als investering. Mijn kinderen gaan naar school in Dilbeek en ook ons sociaal leven speelt zich voornamelijk daar af. Omwille van die factoren en uit praktische overwegingen willen we in Dilbeek gaan wonen. Ons huis in Roosdaal is gelukkig de voorbije tien jaar flink in waarde gestegen en dat zorgt ervoor dat we dankzij de verkoop over een behoorlijk budget beschikken, maar toch hebben we nog geen woning of bouwgrond in Dilbeek gevonden die aan onze eisen voldoet. Een tijdje geleden ontdekten we een mooie bouwgrond dichtbij het centrum van Dilbeek, maar die kostte maar liefst 446.000 euro. De woningen die ons interesseren liggen meestal 25 procent of meer boven ons budget. Wij hebben het geluk dat we in Roosdaal kunnen blijven wonen zolang we willen en dus niet echt gehaast zijn. Ik ben voortdurend op het internet aan het speuren naar een betaalbare woning of bouwgrond en ik ga ook heel veel zelf met de auto in Dilbeek kijken. Het zoeken verloopt dus erg moeizaam, maar we geven niet op.'

Het kantoor is vooral actief op de woningmarkt in Beersel, Sint-Pieters-Leeuw, Halle en Sint-Genesius-Rode. 'De laatste twee à drie jaar zijn ook in dit deel van de Vlaamse rand de prijzen enorm gestegen, vooral dan op het vlak van de verkoop van woningen. Voor een huis dat toen bijvoorbeeld tussen de 85.000 en de 90.000 euro kostte, betaal je nu ongeveer 125.000 euro. Een stijging met 30 à 40 procent is zeker geen uitzondering en de prijzen zullen hier de

'De prijzen voor grond en woningen in de rand zullen zeker nog een paar jaar stijgen, tot het plafond bereikt is'

komende jaren nog verder stijgen', meent Olivier Degreef. 'In de regio van Beersel, Sint-Pieters-Leeuw en Halle is het voorlopig nog minder duur dan bijvoorbeeld in Zaventem of Wezembeek-Oppem, maar ook hier is een inhaalbeweging bezig. Een huis dat in Sterrebeek of Woluwe 300.000 euro kost, krijg je in Meise nog voor 250.000 euro en in Beersel voor pakweg 210.000 euro. Ook bij ons komen heel veel jonge mensen over de vloer die op zoek zijn naar een betaalbare woning. Daarnaast zijn er in ons cliënteel meer en meer Franstalige Brusselaars die dicht bij de stad willen blijven wonen, maar die op zoek zijn naar groen, rust en geen al te buitensporige prijzen. Omdat dit precies de grote troeven zijn in dit deel van de Vlaamse rand, zijn die Brusselaars een belangrijke 'concurrent' op de woningmarkt voor gezinnen van hier. Het resultaat is dat een grote groep mensen uit de boot valt. Tweeverdieners met kinderen die op zoek zijn naar een ruime woning komen niet in aanmerking voor sociale woningen omdat ze teveel verdienen, maar toch kunnen ze niet op tegen Europese inwijkelingen of mensen uit Brussel met veel hogere budgetten. Ook hier krijgen we steeds meer eurocraten over de vloer, al kun je dat voorlopig niet vergelijken met bijvoorbeeld Wezembeek-Oppem of Kraainem. Hier zijn er

minder faciliteiten voor die mensen en daarom is de aantrekkingskracht van deze regio voorlopig kleiner.'

Zwichten voor het grote geld

Het cliënteel van Olivier Degreef bestaat tegenwoordig voor het grootste deel uit andersstaligen. 'Vlaamse eigenaars van bouwgronden zijn doorgaans wel genegen om te verkopen aan Vlamingen, maar als blijkt dat anderstaligen veel meer bieden, happen ze toch toe. Dat is natuurlijk logisch, want wie iets verkoopt

wil daar liefst zoveel mogelijk geld voor opstrijken. Ik denk dat het probleem van de hoge prijzen voor woningen in de Vlaamse rand erg moeilijk is op te lossen. De markt speelt nu eenmaal en daar heb je weinig vat op. Als je rekening houdt met het feit dat 70 procent van de mensen eigenaar is en de hoogst mogelijke prijs voor zijn vastgoed wil, dan vertaalt zich dat automatisch in de prijzen, ook al zijn de registratierechten gedaald. Ook op de huurmarkt zijn de prijzen sterk gestegen. Je vindt nog nauwelijks iets onder 450 euro per maand. Zo wordt het vooral voor het stijgende aantal éénoudergezinnen erg moeilijk om een woning te huren. Veel verhuurders verhuren daarenboven ook liever aan een gezin met twee inkomens omdat ze denken dat het risico dat op een dag de huur niet op hun rekening staat, kleiner is. De woonproblematiek in de Vlaamse rand is dus heel complex. De prijzen in deze regio zullen zeker nog een paar jaar stijgen tot het plafond bereikt is, maar intussen moeten steeds meer jonge mensen die hier zijn opgegroeid noodgedwongen hun 'roots' achterlaten', besluit Olivier Degreef.

FOTO: FILIP CLAESSENS

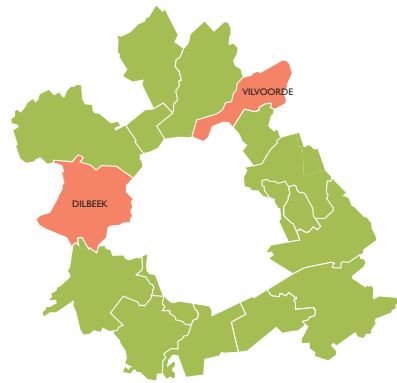
BETAALBARE GEZINSWONING ONVINDBAAR

Dirk (40) zoekt samen met zijn vriendin en drie kinderen een woning dichtbij Brussel in een groene omgeving. 'Ik ben opgegroeid in Schepdaal. Daarna heb ik lang in Sint-Pieters-Leeuw gewoond en zowat anderhalf jaar geleden ben ik verhuisd naar Oost-Vlaanderen. Ik wil voornamelijk om familiale redenen terug gaan wonen in de rand rond Brussel, liefst in de regio Pajottenland-Zennevallei. We zijn op zoek naar een huis met drie slaapkamers in een rustige, groene omgeving. We hebben al hier en daar ons licht opgestoken en de conclusie is dat de prijzen enorm hoog liggen. Ik ben amper twee jaar weg uit de streek en zelfs op die korte tijd zijn de prijzen blijkbaar spectaculair gestegen. Instapklare alleenstaande woningen die groot genoeg zijn voor een gezin van vijf in bijvoorbeeld Dilbeek of Sint-Pieters-Leeuw vind je gewoon niet meer onder de 220.000 euro. Gelukkig heb ik nog veel contacten in de regio en kunnen vrienden en kennissen voor ons een oogje in het zeil houden en ons snel laten weten als er een woning beschikbaar komt die ons zou kunnen interesseren. We zijn niet echt gehaast om iets te vinden, maar gezien de prijzen zo snel blijven stijgen, duurt de zoektocht best niet te lang!'

Tina Deneyer

Meer info over wonen op www.derand.be

Op de website van vzw 'de Rand' is sinds kort het onderdeel 'wonen in de rand' uitgebreid. U kon op deze site al terecht voor informatie over verschillende steunmaatregelen en een nieuwsrubriek. Nu vindt u er in de rubriek 'nuttige adressen' een overzicht van wie u in welke gemeente kunt aanspreken i.v.m. huisvesting, waar u kunt zoeken naar immobielkantoren, huisvestingsmaatschappijen en notarissen en u vindt er een lijst van websites die nuttige informatie geven over het kopen, bouwen of verbouwen van een woning.

VILVOORDE/DE RAND

Basiskennis Nederlands voor sociale huurders

FOTO: PASCAL YVONERON

Vlaams minister van Huisvesting Marino Keulen legt vanaf 1 januari 2006 een basiskennis Nederlands op als bijkomende toelatingsvoorwaarde voor een sociale woning. Alle nieuwe sociale huurders zullen een

tijdelijk huurcontract van twee jaar krijgen. In die twee jaar moeten ze een taalcursus Nederlands hebben afgerond of minstens aangevat. Bij de huisvestingsmaatschappij Inter-Vilvoordse is men tevreden

over de beslissing van minister Keulen. 'Als een huurder niet over een basiskennis van het Nederlands beschikt, kan dat voor heel wat problemen zorgen. Zo kan hij bijvoorbeeld de veiligheidsinstructies in de gang niet lezen en dat kan tot gevaarlijke situaties leiden. Ook de dienstverlening verloopt erg moeizaam met huurders die geen Nederlands kennen. Als we hen via een brief vragen om ons gegevens te verschaffen over hun inkomen om

bijvoorbeeld hun huurprijs te herberekenen, reageren ze vaak niet omdat ze de brief niet begrijpen. We hopen dat dankzij de maatregelen van minister Keulen de communicatie met onze huurders zal verbeteren. Dat zal ook de samenwerking tussen de partijen ten goede komen', zegt Frederik Van Nuffel, directeur van Inter-Vilvoordse.

TD

VLAAMS-BRABANT

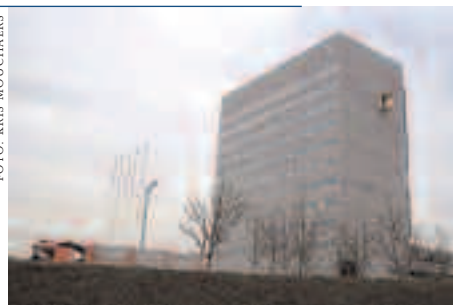
Provincie heeft voortaan eigen tune

Vlaams-Brabant heeft een eigen volkslied. Het provinciebestuur vroeg ter gelegenheid van de tiende verjaardag van de provincie die dit jaar wordt gevierd, aan componist Jeroen D'hoë uit Hoegaarden om een provinciale melodie te componeren. 'Jeroen D'hoë werd door de provincie al eerder bekroond met de provinciale compositieprijs voor zijn werk 'Festival

Anthem'. Hij leek ons dus de geschikte persoon om een soort 'auditief logo' te ontwikkelen voor de provincie Vlaams-Brabant', zegt Pia Brys van de Vlaams-Brabantse cultuurdienst. 'Het is een herkenbare melodie geworden die we voor heel wat toepassingen willen gaan gebruiken, bijvoorbeeld bij prijsuitreikingen, sportevenementen of als wachtmuziekje voor

onze telefooncentrale. Met het oog daarop worden er drie versies gemaakt: een heel korte versie van zeven seconden, een iets langere versie en een stuk van veertig seconden', aldus Pia Brys. In de loop van deze maand wordt het auditief logo van de provincie op-

FOTO: KRIS MOUCHAERS

genomen door het Vlaams Radio Orkest.

TD

VILVOORDE

Vernieuwde spoedgevallendienst

Het Algemeen Ziekenhuis Jan Portaels in Vilvoorde heeft een nieuwe spoedafdeling. De capaciteit van de dienst is uitgebreid van 9 tot 15 bedden. 'Na de fusie van het Van Helmontziekenhuis en de Sint-Jozefkliniek was er behoefte aan een ruimere spoedafdeling', legt hoofdverpleegster Christine Peremans uit. 'We krijgen hier jaarlijks zo'n 20.000

patiënten over de vloer, dat is een gemiddelde van ongeveer 55 per dag. Naast de uitbreiding van het aantal bedden zijn er nog een paar nieuwigheden. Zo hebben we nu een speciale pediatriebox, een dubbele gipskamer, een isolatiecel en bijkomende bedden in de reanimatiezaal.'

TD

DILBEEK/DE RAND

Op zoek naar vrienden en kennissen

Luc Bruyneel en Lena Hamels uit Dilbeek willen in samenwerking met de Vlaamse Vereniging Autisme een sociaal netwerk uitbouwen voor mensen met een handicap. 'We hebben zelf een autistisch kind en we weten dus welke problemen dat met zich meebrengt. Voor autistische kinderen, maar ook voor kinderen met een andere handicap is het vaak moeilijk om vrienden en kennissen te maken', vertelt Luc Bruyneel. 'We willen daarom mensen bij

mekaar brengen die elkaar kunnen helpen en bruggen bouwen tussen mensen met en zonder een beperking. We zijn dus niet alleen op zoek naar ouders, vrienden en familieleden van kinderen en volwassenen met een handicap, maar ook naar mensen met een groot hart die samen met hen eens een avond willen gaan zwemmen of een namiddag gaan winkelen.'

Voor meer informatie kunt u terecht op het nummer 02-582 57 31 of via e-mail: luc.bruyneel@skynet.be

TD

Minder Mobilencentrale zoekt chauffeurs

De Dilbeekse Minder Mobilencentrale is op zoek naar chauffeurs. 'De dienst bestaat nu twaalf jaar en het aantal gebruikers blijft nog steeds groeien', legt Myriam De Troyer, coördinatrice van de Minder Mobilencentrale uit. 'In 1997 waren er 145 gebruikers, in

2003 waren het er al 392, maar het aantal chauffeurs is niet evenredig gestegen. Momenteel rijden er zo'n 22 vrijwilligers voor onze dienst en dat is te weinig.' Iedereen die tijd heeft en over een eigen wagen beschikt, is meer dan welkom bij de Minder Mobilen-

centrale. 'De vrijwilligers krijgen een kilometervergoeding van 25 eurocent per kilometer en zijn omnium verzekerd voor de ritten die ze uitvoeren voor onze dienst. We hopen dat we binnenkort een paar nieuwe chauffeurs kunnen aantrekken, want de jong-

ste tijd moet ik mensen teleurstellen omdat ik niet genoeg vrijwilligers heb', besluit Myriam De Troyer. Wie wil meewerken, kan terecht bij Myriam De Troyer op het nummer 02-568 00 40 of via e-mail: myriam.de.troyer@dilbeek.be

TD

DE OUDSTE GEUZE-LAMBIC KOMT UIT ITTERBEEK

Niets is zo goed om de dorst te lessen als een geuze-lambik, volgens aloude traditie gebrouwen. In de Zuidwestrand van Brussel en het aangrenzend Pajottenland waren er meerdere lambikbrouwerijen; Lindemans in Vlezenbeek (1809), Boon in Lembeek (1975), De Troch in Wambeek (1795), Drie Fonteynen (1887) en Oud Beersel in Beersel (1880), Hanssens in Dworp (1896), Girardin in Sint-Ulriks-Kapelle (1845), Belle-View in Sint-Jans-Molenbeek (1913), Cantillon in Anderlecht (1900) en natuurlijk Timmermans in Itterbeek (1781).

Er wordt vaak beweerd dat geuze-bier die naam kreeg omdat het een brouwsel is dat voor het eerst op de markt werd gebracht door een liberale brouwer die in de volksmond wel eens geus werd genoemd

omdat hij geen kerkganger was. Dat is natuurlijk een fabeltje. Waar komt de naam dan wel vandaan? Tot het einde van de 19de eeuw werd hij alvast zelden

gebruikt. Men sprak veeleer over 'lambic en bouteille', op fles afgevulde lambic dus, wat de stelling bevestigt dat geuze niets anders is dan oude lambic op fles. Van lambic is wel al sprake in de 16de eeuw. Blijkens een stadsrekening van 1553 uit Halle verordenden de plaatselijke schepenen toen dat men 6/16 tarwe diende te gebruiken en 10/16 gerst om goed tarwebier te brouwen, dezelfde verhouding die lambikbrouwers ook nu nog toepassen!

De brouwerij Timmermans, die tot 1934 'De Mol' werd genoemd, is de oudste nog bestaande lambikbrouwerij in de rand. In 1781 begon Hendrik Verheyleweghen er met het brouwen van lambic. In 1911 kwam het bedrijf in handen van Frans Timmermans, de toenmalige burgemeester van Itterbeek. Zijn schoonzoon Paul Van Cutsem nam in 1934 het roer over en gaf de brouwerij de naam 'Timmermans' als herinnering aan zijn schoonvader. In 1993 volgden Raoul en Jacques Van Cutsem hun vader op. Zij brouwen nu Oude Geuze Caveau Timmermans, Geuze-Lambik, Witte Lambik, Kriek-Lambik, Framboos-Lambik, Perzik-Lambik, Cassis-Lambik, Faro en sedert 1989 een nieuw bier 'Bourgogne des Flandres'. Keuze genoeg dus om eens van te proeven.

Jaak Ockeley

FOTO: PASCAL VIGNERON

Stoppen met roken

De gemeente Dilbeek probeert in het kader van de campagne 'Kom op en stop' van 'Kom op tegen kanker' haar inwoners te overtuigen om te stoppen met roken. 'We hebben met dat doel voor ogen een aantal leuke projecten op touw gezet', vertelt preventieambtenaar Lies Vereecke. 'Zo is er een affichewedstrijd voor alle Dilbekenaren. De deelnemers kunnen bij de preventiedienst een tekening of foto met een slogan indienen die mensen ertoe moet aanzetten te stoppen met roken. We kiezen de beste inzending uit en daarvan wordt een affiche gemaakt die in zeventien gemeenten in de regio zal worden verspreid. Daarnaast organiseren we in de scholen preventiedagen.' Er is ook een actie die zich specifiek richt tot jeugdclubs en jeugdverenigingen. 'Speciaal voor hen is

FOTO: KRIS MOUCHAERS

Lies Vereecke (l) en Christa Smolders

er een soort wedstrijd om in groep te stoppen. Clubs of leidersploegen die in 2005 in groepen van tien stoppen met roken, kunnen een mooie geldprijs winnen voor de verfraaiing van hun lokalen', legt Lies Vereecke uit.

Wie wil deelnemen aan de affichewedstrijd kan zijn ontwerp nog tot 15 maart indienen bij de Dilbeekse preventiedienst, Molenstraat 102, Sint-Martens-Bodegem, tel. 02-582 55 21.

TD

RECHTZETTING

In Oud Nieuws van februari 2005 stond verkeerdelijk te lezen dat de 358 zilveren munten uit de Romeinse tijd die in 1959 in Sterrebeek werden gevonden te zien zijn in het Broodhuis in Brussel.

De muntschat van Sterrebeek maakt evenwel deel uit van de collectie van het museum 'Collecties van het OCMW', Hoogstraat 298A in 1000 Brussel (tel. 02-543 60 55). Het museum is open op woensdag van 14.00 tot 16.00 en op afspraak.

Brusselse winkeliers en horeca-uitbaters verrassend leergierig

trum nieuw leven wil inblazen. De partners wilden winkeliers, winkelbedienden en horecamedewerkers een op maat gesneden pakket taallessen aanbieden waarin ze leren hoe ze hun Nederlandstalige klanten op een professionele en vriendelijke manier te woord kunnen staan in hun eigen moedertaal.

Les in de winkel

'Het lesmateriaal is ontwikkeld door het Huis van het Nederlands in samenwerking met het Centrum voor Volwassenenonderwijs Brussel', legt Gerald De Vos uit. 'Het is vooral op communicatie gericht; de studenten leren hoe ze hun klanten horen te begroeten en helpen, wat ze moeten zeggen aan de kassa enzovoort. Mondelinge vaardigheden waarmee ze in hun job meteen aan de slag kunnen, staan in de lessen voorop.' Begin oktober van vorig jaar ging de eerste lessenreeks van start. Elke niveaugroep kreeg 60 uur spreken en luistervaardigheden in blokjes van twee uur per week. 'De taallessen worden grotendeels in de winkels en horecaken zelf georganiseerd', vertelt Gerald De Vos.

Verraste koopjesjagers

Tijdens de koopjesperiode in januari l.l. ondergingen de deelnemers hun eerste vuurdoop. De wekelijkse taaluurtsjes werden vervangen door een soort stages op de werkvloer, waarbij de Nederlandstalige klanten fungeerden als oefenpartners. Elke student kreeg daarvoor een badge opgespeld waarop stond: 'Ik spreek Frans, ik leer Nederlands.' Het centrum van Brussel hing bovendien vol affiches die de campagne aankondigden en waarmee men uiteindelijk twee dingen wilde bereiken. Gerald De Vos: 'Enerzijds wilden we de winkelende Vlamingen erop wijzen dat er wel degelijk heel wat bereidwillige Franstaligen zijn die Nederlands leren. Anderzijds wilden we hen vragen niet meteen op het Frans over te schakelen als ze merken dat de bediening in het Nederlands wat stroever of langzamer gaat. We moeten de Franstalige studenten ook de kans geven om te oefenen.' De drukke koopjesperiode was het ideale moment voor de actie, omdat er dan uiteraard ook veel Vlamingen naar Brussel afzakken. 'Het nadeel was dat de deelnemers nog maar een beperkt aantal uren les achter de rug hadden. Zeker voor de beginners was het niet zo vanzelfsprekend om meteen al met een vlotte babbel uit te pakken.' Toch is de campagne een succes gebleken. 'We hebben enorm veel positieve reacties gekregen, zowel van de cursisten als van mensen die graag wilden meedoen aan een volgende les-

De Huizen van het Nederlands draaien op volle toeren. Het Brusselse Huis bereidt een tweede ronde voor van het project 'Nederlands in de winkelstraten' dat winkelpersoneel en horecamedewerkers taallessen op maat aanbiedt. Daarnaast wordt onderzocht hoe Franstalige personeelsleden van de medische spoeddiensten zo efficiënt mogelijk Nederlands kan worden geleerd. In Leuven loopt Marjolein Van Dooren dan weer de benen van onder haar lijf om het kersverse Vlaams-Brabantse Huis uit de startblokken te krijgen.

'Het is algemeen bekend dat er een probleem is met de tweetaligheid van de handelaars in Brussel', zegt projectverantwoordelijke Gerald De Vos van het Brusselse Huis van het Nederlands. 'Om de precieze omvang van het probleem in kaart te brengen, hebben we vorig jaar bij de winkeliers een enquête gehouden om te peilen naar hun motivatie om Nederlands te leren.' 37% van de ondervraagde verkopers kende al Nederlands en 76% van de mensen met geen of een beperkte kennis van de taal gaf te kennen dat ze graag Nederlands zouden leren. Meer impulsen had het Huis niet nodig om het project 'Nederlands in de winkelstraten' uit de grond te stampen. 'We hebben alle winkeliers van het centrum (de buurt van Rogier tot de Beurs) uitgenodigd om deel te nemen. Vervolgens hebben 200 geïnteresseerden zich voor de taallessen ingeschreven', vertelt Gerald De Vos. Het Huis van het Nederlands nam voor de uitwerking van het project het Town Center Management onder de arm, een vzw die het stadscen-

senreeks.' Ondertussen is de tweede lessenreeks van start gegaan, zowel voor de cursisten uit het eerste semester als voor nieuwe kandidaten. 'Nog voor de eerste uitnodigingen waren verstuurd, kregen we al twintig telefoontjes van winkeliers die bij het project wilden aansluiten. We gaan er volgend schooljaar dus zeker mee door.'

Eerste hulp in het Nederlands

Het winkel- en horecapersoneel is niet de enige doelgroep die een ruggensteuntje kan gebruiken om zich in het Nederlands te bekwamen. 'We plannen nu ook een cursus voor de medewerkers van de Brusselse medische spoeddiensten', vertelt Geraldine De Vos. 'In heel wat ziekenhuizen worden daaromtrent al wel inspanningen gedaan, maar wij willen nu vooral nagaan voor welke groep de taallessen het meest dringend zijn en hoe we dat het best aanpakken. We richten ons op de spoeddiensten omdat we vinden dat Brusselse Vlamingen en mensen uit de rand die alleen Nederlands spreken, hulp en verzorging moeten kunnen krijgen in hun eigen taal.'

Huis van het Nederlands in Leuven

De rand krijgt geen eigen Huis van het Nederlands. Er komt er wel een in Leuven, dat zijn diensten over heel de provincie zal spreiden en extra aandacht belooft voor de randgemeenten rond Brussel. 'De hoofdzetel van het Huis komt in Leuven omdat die stad centraal in de provincie ligt en dus zowel voor mensen uit de rand als het Hageland bereikbaar is', zegt kersvers coördinator Marjolein Van Dooren. 'Het zou op zich misschien geen slecht idee zijn geweest om een apart Huis in de rand te hebben, maar aangezien dat niet mogelijk is gebleken, gaan we het oplossen met enkele sterke zogenaamde 'antennes' naast de hoofdzetel. Op die plaatsen zullen de tests en gesprekken met kandidaat-cursisten plaatsvinden, op basis waarvan we ze naar de meest geschikte cursus sturen. We plannen er zo vier of vijf, waarvan twee of drie in de rand.' Er komen alvast 'antennes' in Leuven, Diest, Halle en Vilvoorde. 'Later zetten we misschien nog een vijfde op. Als die er komt, is de kans groot dat ze ook in de rand gevestigd wordt', zegt Marjolein Van Dooren. 'Nog een mogelijkheid die we zullen onderzoeken, is of we tijdens piekmomenten tijdelijke loketten kunnen oprichten in andere gemeenten.' De bedoeling is in elk geval om zoveel mogelijk mensen op de meest eenvoudige manier te bereiken. De verschillende Huizen van het Nederlands werken ook samen en wisselen onderling ervaring uit. 'Voor de rand is dat zeker belangrijk', vindt Marjolein Van Dooren. 'Neem nu de CVO's (Centra voor Volwassenenonderwijs) van Meise en Strombeek die zowel banden hebben met Brussel als met Vlaams-Brabant. Het zou heel stom zijn als de Huizen van het Nederlands in die twee regio's er aparte werkwijzen op na zouden houden.'

Marjolein Van Dooren

FOTO: THIJS CLAESSENS

Brussels Dutch Language Centre focuses on customer-friendliness

The Brussels Dutch Centre (Brusselse Huis van het Nederlands) is preparing to launch the second 'Dutch in commercial streets' scheme designed to offer tailor-made Dutch-language courses to people working in the retail and hotel/catering trades. Research is also being carried out to discover the most efficient way of teaching Dutch to French-speaking members of emergency medical services.

The Brussels periphery does not have a Dutch centre of its own but the one being established in Leuven is set to offer its services throughout the province, whilst paying special attention to the needs of the municipalities located on the outskirts of Brussels. The Dutch Centre's main task is to point non-first-language Dutch speakers towards Dutch courses that are best suited to their knowledge of the language. The Dutch Centre is also keen to promote its activities in a favourable light so as to give non-first-language speakers of Dutch all the encouragement they need to learn our language.

Belangstelling wekken

Marjolein Van Dooren is begin januari met haar opdracht begonnen. 'De eerste maanden heb ik me uiteraard vooral met praktische beslommingen moeten bezighouden. Ik heb gezocht naar een locatie voor de hoofdzetel, de administratieve rompslomp in orde gebracht en contacten gelegd met alle betrokken partijen, zoals de Centra voor Volwassenenonderwijs, de Centra voor Basiseducatie en de vzw 'de Rand'. Pas als al die dingen geregeld zijn en ik iedereen ken met wie ik in de toekomst nog zal samenwerken, kan ik me echt op de inhoud gaan toeleggen. Ik hoop in elk geval zo snel mogelijk effectief aan de slag te kunnen met concrete projecten.' De belangrijkste doelstelling van een Huis van het Nederlands is anderstaligen de weg te wijzen naar een cursus Nederlands die het best aansluit bij hun niveau. Daarnaast wil het Huis het Nederlands op een positieve manier in de kijker plaatsen om bij zoveel mogelijk andersstaligen belangstelling te wekken voor onze taal. 'Zeker in de rand lijkt er in dat opzicht een belangrijke taak voor het Huis weggelegd. Cijfers wijzen uit dat in Vlaams-Brabant 5,8% buitenlanders wonen. In de rand ligt het gemiddelde op 11%, met als uitschieters Wezembeek-Oppem, Kraainem, Overijse en Tervuren waar ongeveer 20% van de inwoners een buitenlandse nationaliteit hebben. In het arrondissement Leuven telt men gemiddeld 6,9% buitenlanders. In deze cijfers is de Franstalige aanwezigheid niet eens meegerekend.' Het lijkt dus logisch dat het nieuwe Huis vooral aan die twee regio's veel aandacht besteedt, uiteraard zonder de rest van de provincie te verwaarlozen.

Ines Minten

Huis van het Nederlands Brussel, Philippe de Champagnestraat 23, 1000 Brussel, tel. 02-513 64 24. Het Huis van het Nederlands Vlaams-Brabant heeft nog geen vaste locatie. E-mailen naar mvdooren@vl-brabant.be kan wel.

Als kind kreeg Herman Van Campenhout (61) weinig kans om aangestoken te worden door een lees- of schrijfkriebel. 'Ik heb zeven broers en zussen. Ergens een rustig plekje vinden om je met een boek of schrift te nestelen, was bij ons niet zo vanzelfsprekend. Je moest al op de trap of in de kelder gaan zitten om grapjassen te ontlopen die je boek tegen je neus duwden', vertelt hij. Ook op school werd Van Campenhout geen leesbeest. 'Ik zat op internaat en daar moest je elke dag een half uur lezen. Omdat het verplicht was, vond ik er niets aan.' Pas als leraar Nederlands ontdekte de auteur het plezier dat boeken je kunnen bezorgen. Nu heeft hij 16 jeugdromans op zijn naam staan en er is nog een hele reeks in aantocht. 'Ik ben zeker niet van plan te stoppen, ik ga ermee door zolang ik er plezier aan beleef.'

Herman Van Campenhout houdt nog altijd niet van dikke boeken. 'Alleen als ik veel tijd heb, neem ik zo'n turf ter hand. Dat heb ik overgehouden aan de periode waarin ik boekbesprekingen moest maken. Ik koos er altijd dat boek uit dat de leraar nog net dik genoeg vond. Later heb ik veel kinderen in de klas gehad die dezelfde methode toepasten. Gelijk hebben ze! Aan 120 bladzijden heb je ruim voldoende om een behoorlijk verhaal te vertellen. Mijn lezerspubliek is gemiddeld tussen de 11 en 15 jaar oud. Het heeft volgens mij geen boodschap aan ellenlange uitwijdingen en bespiegelingen.' Van Campenhout belooft zijn lezers dan ook plechtig dat hij zelf nooit dikke boeken zal schrijven. 'Wat ik hen wil bieden zijn spannende verhalen die 100 à 120 bladzijden lang hun aandacht kunnen vasthouden.'

FOTO: PATRICK DE SPIEGELARE

Jeugdauteur Herman Van Campenhout *'Ik ben gaan schrijven omdat ik als leraar Nederlands boeiende teksten wilde voor mijn leerlingen'*

Eenvoudige zinnen, boeiende verhalen

Herman Van Campenhout is geboren in Meise en hij woont er nog altijd. 'Toen mijn vrouw en ik pas getrouwd waren, hebben we een jaar op een appartement in Brussel gewoond, maar daar was het me te klein en te druk. Ik wilde een tuin en een rustige omgeving.' In zijn huis in Meise zit Van Campenhout dagelijks aan zijn bureau bij het raam te schrijven. 'Er komen gemiddeld twee wandelaars per dag voorbij die hun hond uitlaten. Op en top rust dus', lacht hij. Sinds de auteur in 1999 met pensioen is gegaan, vult hij zijn dagen met schrijven en lezingen geven in scholen en bibliotheken. 'Nu is dat mijn beroep', vertelt hij. 'Ik ben beginnen schrijven omdat ik als leraar Nederlands eenvoudige teksten wilde voor mijn leerlingen. Elke leraar Nederlands weet dat er in een klas van twintig leerlingen misschien twee echte lezers zitten. Daarnaast zijn er ook telkens enkele die hun leven lang met een grote boog rond elke bib en boekhandel zullen lopen om maar niet

met boeken in contact te hoeven komen. Tussen die twee uitersten zitten veel jongens en meisjes die je gemakkelijk kunt motiveren om meer te lezen, als je het maar goed aanpakt.' In sommige klassen bleken de gewone teksten uit de handboeken echter nog te moeilijk. 'Om ook die leerlingen enthousiast te maken, ben ik zelf teksten gaan schrijven. Het was mijn bedoeling hen kennis te laten maken met boeiende verhalen, gemakkelijk genoeg om hen er plezier aan te laten beleven.' Sommige teksten sloegen zo aan dat de kinderen ze de volgende les alweer bij zich hadden - helemaal uitgelezen en goed bevonden. 'Toen heb ik voor het eerst het idee gehad om er mee verder te gaan', zegt Van Campenhout. 'Zoals het in die tijd de gewoonte was onder jeugdauteurs, debuteerde ik bij Vlaamse Filmpjes, in het begin van de jaren '70. Ik heb er in totaal negen geschreven en daarna heb ik een hele poos de pen neergelegd.' De auteur had er ineens geen zin meer in. Zijn werk sloopte te veel van zijn tijd op, zeker vanaf het moment dat hij directeur werd van de Middenschool in Vilvoorde. 'Maar begin jaren '90 keerde de kriebel in alle hevigheid terug. Ik had toen ook een computer, zodat ik niet meer alles met de hand hoefde neer te pennen. Vanaf dan ben ik meer en langere verhalen beginnen te schrijven.' Herman Van Campenhouts eerste roman, *Petr Ginz*, verscheen in 1994. 'Ik heb het geluk gehad dat Davidsfonds-Infodok een van mijn eerste teksten al meteen interessant vond. Ik heb maar bij een uitgeverij hoeven aan te kloppen. Het eerste boek is altijd het moeilijkste. Als je een uitgever kunt overtuigen van de kwaliteit daarvan, dan komt het tweede er meestal een stuk vlotter.'

Open ogen en oren

Herman Van Campenhout beperkt zich niet tot een enkel genre. Hij schrijft zowel historische als hedendaagse ro-

Jugendschriftsteller Herman Van Campenhout: 'Ich habe angefangen zu schreiben, weil ich als Niederländischlehrer fesselnde Texte für meine Schüler wollte'

mans en fantasieverhalen. 'Bij alles wat ik doe en overal waar ik kom, zet ik mijn ogen en oren wijd open. Altijd stuit ik wel op een onderwerp dat me zodanig aangrijpt dat ik er iets over wil schrijven', legt hij uit. Terwijl hij naar een aflevering van de docusoap Kinderziekenhuis zat te kijken, kreeg hij het idee om iets te schrijven over een meisje met leukemie. Dat werd *Een kei in een rivier* (2001). 'Lentel, over een verdwenen meisje, is voor mij dan weer het verlengde van de zaak Dutroux.' Maar ook sociale thema's (bijvoorbeeld racisme in *Koning Jano*) en actuele onderwerpen (kindsoldaten in *De stille soldaat*) komen aan bod in zijn oeuvre. De auteur is bovendien verzot op reizen, dus ook uit verre landen brengt hij nu en dan een verhaal mee. 'Pikadon is daar een goed voorbeeld van', vertelt hij. Het gaat over de jongen Daiji die in 1945 de Amerikaanse atoomaanval op Hiroshima overleeft. 'Toen ik op bezoek was in Hiroshima, besepte ik

'In elke klas zitten veel jongens en meisjes die je gemakkelijk kunt motiveren om meer te lezen, als je het maar goed aanpakt'

heel intens dat daar zestig jaar geleden een verschrikkelijke ramp is gebeurd. Op een gewone dag, om kwart over acht 's morgens, zijn er in één klap 80.000 mensen omgekomen.

Erst als Niederländischlehrer entdeckte der Schriftsteller Herman Van Campenhout (61), wie viel Spaß man an einem Buch erleben kann. Bisher hat er 16 Jugendromane geschrieben und es werden noch eine ganze Reihe folgen. 'Ich habe angefangen zu schreiben weil ich einfache Texte für meine Schüler wollte. Jeder Niederländischlehrer weiß, dass in einer Klasse von zwanzig Schülern vielleicht zwei echte Leser sitzen. Daneben gibt es auch immer einige, die ihr ganzes Leben einen großen Bogen um jede Bibliothek und Buchhandlung machen werden um sicher nicht mit Büchern in Kontakt kommen zu müssen. Zwischen diesen zwei Extremen befinden sich viele Jungen und Mädchen die man einfach motivieren kann mehr zu lesen, wenn man es nur richtig anpackt.'

Daar wou ik absoluut iets over schrijven.' Ook de inspiratie voor zijn volgende boek, *De zaak Toetanchamon*, heeft hij in het buitenland gehaald. 'Die roman verschijnt in juni', zegt de schrijver. 'Ik ben eraan begonnen nadat ik in Egypte de schatten uit het graf van de jonge farao Toetanchamon had gezien. Er zijn theorieën dat hij op de een of andere manier is vermoord. Momenteel zijn ze ook zijn mummie opnieuw aan het bestuderen op zoek naar sporen van die moord. Dat gegeven heb ik als uitgangspunt gekozen. Ik heb er een soort van oud-Egyptische Witse van gemaakt.'

Inspiratie moet je dwingen

Voor Herman Van Campenhout de eerste letter op papier zet, heeft hij al een duidelijk beeld van het begin en het einde in zijn hoofd. 'Ik vind het erg belangrijk om te vertrekken vanuit een welbepaalde beginsituatie', zegt hij. 'Wat er daarna gebeurt, groeit terwijl ik bezig ben. Het is alsof ik aan het vertellen ben aan mijn leerlingen. Collega's van me hebben soms al een volledige blauwdruk uitgewerkt voor

ze beginnen te schrijven; ze weten wat er in elk hoofdstuk zal gebeuren. Karel Verleyen is daar bijvoorbeeld een kei in, maar ik kan het niet op die manier. Natuurlijk gebeurt het wel eens dat ik op het verkeerde pad zit en dan beseft ik plots dat ik zo nooit bij mijn einde zal raken. Op zulke momenten moet ik al eens een blad of tien schrappen en van vooraf aan beginnen, maar dat is inherent aan het systeem.' Van Campenhout probeert zich bij het schrijven zoveel mogelijk aan een vast stramien te houden. Hij streeft ernaar elke dag van tien tot half een en na een uurtje middagpauze opnieuw tot zes uur achter zijn computer te zitten. 'Dat patroon wordt nogal eens doorbroken', legt hij uit. 'Vooral in februari, maart en april geef ik vrij veel lezingen. Als ik dan 's avonds thuiskom, kan ik de moed niet meer opbrengen om ook nog eens enkele uren te schrijven.' En wat als de zin en de inspiratie ontbreken? 'Ik heb ongeveer vier maanden nodig om een boek van de eerste tot de laatste letter geschreven te krijgen', zegt Van Campenhout. 'Om dat voor elkaar te krijgen, moet je dus behoorlijk wat discipline aan de dag leggen. Schrijven is fijn, maar er zitten ook al eens dagen tussen waarop de zinnen erg stroef komen. Als je echter alleen schrijft op momenten dat je er honderd procent zin in hebt, krijg je niet één boek af. Het is zoals stand-up comedian Raf Coppens zegt: als je alleen kunt werken als je inspiratie hebt, dan ben je een sukkelaar. Trouwens, de boeken waaraan ik het meest heb gezwoegd, krijgen achteraf meestal de beste commentaren van de uitgever.'

Ines Minten

De Jeugdboekenweek 2005 loopt van 6 tot 20 maart. Meer info vindt u op www.jeugdboekenweek.be

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

vzw Het Vilvoords Zilverpunt zorgt voor levenslang veilig wonen

Vilvoorde telt 6758 inwoners boven de 65 jaar. Dat is 18,7 procent van de bevolking. Omdat dit cijfer de volgende decennia alleen maar zal stijgen, wil het Vilvoords stadsbestuur zich grondig voorbereiden op de verdere vergrijzing van de bevolking. Daarom werd onlangs de vzw Het Vilvoords Zilverpunt in het leven geroepen.

De vzw Het Vilvoords Zilverpunt wil met verschillende gerichte projecten nieuwe diensten op maat van de senioren ontwikkelen. Het eerste project dat de vzw onlangs lanceerde, is 'Levenslang Veilig Wonen'. 'Het stadsbestuur werkt in dit project samen met het OCMW, het plaatselijk werkgelegenheidsagentschap, de overkoepelende thuiszorgdiensten Vilmasit, de verschillende mutualiteiten en de Vilvoordse huisartsen', legt schepen voor Sociale Zaken en voorzitter van de vzw Het Vilvoords Zilverpunt Hans Bonte uit. 'We willen iedereen zoveel mogelijk de kans geven op een veilige manier in zijn eigen thuisomgeving te genieten van z'n oude dag. Zulke projecten zijn broodnodig, gezien de lange wachtlijsten in de rusthuizen. Heel veel senioren willen ook zo lang mogelijk thuis blijven wonen, maar om die doelstelling te realiseren, moeten we de woningen veiliger maken. De Vilvoordse huisartsen hebben ons gewezen op de problematiek van de thuisongevallen bij senioren. Meer

dan een kwart van de thuiswonende ouderen valt minstens een keer per jaar. Ze vallen van de trap, glijden uit in bad of struikelen over een tapijt. Twintig procent van die valpartijen hebben ernstige letsels tot gevolg. Een derde van de ouderen die een heupfractuur oplopen bij een val, sterft binnen het jaar. Veel thuisongevallen kunnen vermeden worden door eenvoudige ingrepen in de woning en dat is precies wat we met 'Levenslang Veilig Wonen' beogen.'

Meer dan een kwart van de thuiswonende ouderen valt minstens een keer per jaar

Kleine ingrepen

In de loop van dit jaar krijgen alle Vilvoordse senioren, zowel eigenaars als huurders, de uitnodiging om gratis hun woning te laten doorlichten op onveiligheidspunten en ongevalrisico's. 'Dat onderzoek zal worden uitgevoerd door ergotherapeuten van de ziekenfondsen', zegt coördinator Jurgen Grauwels. 'Zij hebben een 'speciaal oog' voor onveilige punten. Zaken die vroeger veilig waren, kunnen omwille van de gevorderde leeftijd en de ongemakken die daarmee gepaard gaan, nu gevaarlijk geworden zijn. De ergotherapeuten maken na een grondige screening een rapport op dat

zowel naar de senioren als naar Het Vilvoords Zilverpunt wordt gestuurd. De senioren kunnen dan vrijblijvend beslissen of ze de raadgevingen volgen. Vaak gaat het om kleine ingrepen zoals het plaatsen van handgrepen, een douchezit, een extra trapleuning of het vastmaken van een tapijt. Als de senioren de onveiligheidspunten willen laten weghalen, kunnen ze zelf op zoek gaan naar een klusjesman of een beroep doen op de klusjesdienst van Het Vilvoords Zilverpunt. De klusjesdienst werkt met voordeeltarieven die variëren van 5 tot 9 euro per uur. Wij onderzoeken ook of en hoe de senioren een deel van de kosten kunnen terugkrijgen via subsidies van bijvoorbeeld het Vlaamse Gewest of de provincie Vlaams-Brabant. Op die manier kunnen ze hun woning voor erg weinig geld veiliger maken tegen thuisongevallen en er hopelijk levenslang blijven wonen', aldus Jurgen Grauwels.

Meer diensten

De vzw Het Vilvoords Zilverpunt heeft naast het aanbieden van allerlei diensten voor senioren nog een andere doelstelling: jobs creëren. 'In de klusjesdienst van Het Vilvoords Zilverpunt zullen leefloontrekkers en langdurig werklozen worden ingeschakeld die na een opleiding aan de slag kunnen als klusjesman', legt Hans Bonte uit. De vzw wil in de toekomst ook het aantal diensten voor ouderen uitbreiden. 'Als we willen dat senioren langer thuis wonen, en dat willen ze zelf ook, moeten we voor hen dienstverlening op maat ontwikkelen. Ik denk bijvoorbeeld aan poetshulp, iemand die de boodschappen doet of gewoon iemand die een bezoekje komt brengen', besluit Hans Bonte.

Tina Deneyer

Jurgen Grauwels van vzw Het Vilvoords Zilverpunt is te bereiken bij het Sociaal Centrum, Grote Markt 8, 1800 Vilvoorde, tel. 02-255 46 56, fax 02 255 46 54, e-mail Jurgen.Zilverpunt@Vilvoorde.be

VAN 4/3 TOT 4/4

RANDUIT

A G E N D A

Vera Coomans betast de schaduwkanten van het leven

In de oerversie van 'Mistero Buffo' viel Vera Coomans al op met haar krachtige, overtuigende stem. Toen de Antwerpse zangeres de Nieuwe Scène voor Rum vervuilde, ontpoppte ze zich als een ongeëvenaarde vertolkster van vergeten Vlaamse volksliederen. Omdat ze ook in andere vijvers wilde vissen, trok ze voor een tijdje naar de Verenigde Staten. Uit die periode dateert onder meer de 'prison work-song' van een opgesloten zwarte vrouw die zichzelf begeleidt op een weefgetouw. Terug in Europa vond ze inspiratie in de buurlanden; Franse chansons werden afgewisseld met Duitse cabaretliederen uit de jaren twintig tijdens haar tournee met 'Les cousins du chagrin'. Ze vormde tijdelijk een duo met Tom Theuns van Ambrozijn. Voor haar nieuwe project 'Madouce' krijgt

ze versterking van accordeonist Piet Maris, cellospeler Lode Vercampt, contrabassist Mathieu Verkaeren, saxofonist Matthias Laga en trompettist Sam Versweyveld. Zoals de titel doet vermoeden, wordt aangeleund bij de vroegere Madou stijl. Op de affiche beschermt een vrouw, die letterlijk door het raam vliegt, haar gezicht tegen rondvliegende glasscherven. De weemoedige ballades van Vera Coomans zinspelen eens te meer op de schaduwkanten van het leven.

'Madouce',
Vera Coomans zingt Madou
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
Bolwerkstraat 17
Donderdag 10 maart om 20.30
📞 02-255 46 90, www.applaus.be

Gezinsdrama in Aalst

Aalst

De sfeer van kerstmis en nieuwjaars hing nog in de lucht toen Aalst op zes januari 1999 werd opgeschrikt door een gezinsdrama. In een hotel aan het station werd toen een peuter door zijn ouders vermoord. Twee

dagen later brachten ze ook hun zontje om en ondernamen ze zelf een mislukte zelfmoordpoging. De Gentse theaterwerkplaats Victoria borduurt voort op deze trieste gebeurtenissen. Auteur Dimitri Verhulst kwam op het idee nadat hij een televisieprogramma over dit onderwerp

had gezien. Hij pluisde tevens de procesverslagen in de kranten uit, wat hem leerde dat de media-aandacht vaak de grenzen van het fatsoen overschreed. Lies Pauwels en Felix Van Groeninghen kruipen in de huid van de daders. Waarom waren ze wanhopig? Wanneer begonnen de stoppen door te slaan? Er spelen ook twee kinderen mee in dit 'hardcore' stuk waarin niemand wordt gespaard. Dat regisseur Pol Heyvaert het beste uit zijn acteurs weet te halen, bewees hij met de productie 'Kung Fu' van enkele seizoenen geleden.

'Aalst' door Victoria
Grimbergen, CC Strombeek,
Gemeenteplein
Woensdag 30 maart om 20.15
📞 02-263 03 43,
www.ccstrombeek.be

Flying Pickets

Stemmensymfonie met Flying Pickets

De Flying Pickets concineren zonder instrumenten, maar dat maakt hun repertoire er niet minder aantrekkelijk op. Met hun zuivere stemmen kunnen de vijf heren zowat alle muziekgenres aan. Tijdens hun huidige 'Next Generation Tour' vertolken ze naast alom bekende klassiekers als 'Hey Jude' en 'Only You' ook een tiental opzwepende hedendaagse wijsjes. Omdat de lente in de lucht zit, hebben ze voor de gelegenheid ook dansmelodieën in petto, zoals een walsje van Strauss zonder violen en een tango van Astor Piazzolla met weglating van de bandoneon. Bij 'Rock around the clock' van Bill Haley ontbreken zelfs de gitaarakkorden, maar die kunnen worden vervangen door ritmisch handgeklap of knippen met de vingers. Het onvermoeibare mannenkwintet geeft zelf het goede voorbeeld.

'Next Generation Tour' door Flying Pickets
Asse-Zellik, CC Den Horinck, Noorderlaan 20
Donderdag 24 maart om 20.30
📞 tel. 02-466 78 21, www.applaus.be

PODIUM KUNSTEN

THEATER

VRIJDAG 4 MAART

LINKEBEEK

GC De Moelie 02-380 77 51
Sint-Sebastiaanstraat 14

RandRevue

● 20.30

VRIJDAG 4 MAART

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Improket

door Improvisatietheater Artoh

● 20.00

4 EN 5 MAART

SCHEPDAAL

Zaal Gildenhuis

Rijen en Vrijen

door Toneelvereniging Konseir Schepdaal
en De Bijgaardse Komodie

● 20.00

ZATERDAG 5 MAART

SINT-GENESIUS-RODE

GC De Boesdaalhoeve 02-381 14 51
Hoevestraat 67

RandRevue

● 20.30

DONDERDAG 10 MAART

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

Liever tellen dan snottebellen

door Echt Antwaarps Teater

● 14.00

Hollywood Remix (13/3 in Asse-Zellik)

ZATERDAG 12 MAART

MACHELEN

Zaal Nova 02-251 24 88
(De Vrienden van Lourdes)

Kerklaan 19

Liever tellen dan snottebellen

door Echt Antwaarps Teater

● 20.00

ZONDAG 13 MAART

ASSE-ZELLIK

CC Den Horinck 02-466 78 21
Noorderlaan 20

Hollywood Remix

door Ensemble Leporello

● 15.00

VRIJDAG 18 MAART

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

De laatste hongerkunstenaar

door Bob De Moor

● 20.30

18, 19 EN 20 MAART

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 25 13
Kaasmarkt 75 (Pocus Pats vzw)

The Rose Garden

door Pokus Pats vzw

● 18 en 19/3 om 20.00, 20/3

om 15.00

19, 20, 24, 25 EN

26 MAART

TERVUREN

Zaal Papeblok 02-767 32 02 (J.P. Leonard)

P.Vandersandestraat 15

De Simpele Gast

door Toneelkring Willen is kunnen

● 20/3 om 14.30, andere dagen

om 20.30

VRIJDAG 25 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

...iets over de liefde

door Theater Malpertuis

● 20.15

VRIJDAG 25 MAART

VILVOORDE

CC Het Bolwerk 02-255 46 90
Bolwerkstraat 17

Het Narrenschip

door Muziektheatergezelschap Ginkgo

● 20.30

DANS

VRIJDAG 11 MAART

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Beuysband

door Kopergieterij

● 20.00

FAMILIEVOORSTELLING

ZONDAG 13 MAART

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

Liefs

door Geert Vermeulen en Walter Poppeliers
van 10 tot 14 jaar

● 15.00

WOENSDAG 16 MAART

LINKEBEEK

GC De Moelie 02-380 77 51
Sint-Sebastiaanstraat 14

Fluo Flits Fuif

door Klutske

● 14.00

ZATERDAG 26 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

De kracht van woordjes

door Jelle Van Riet en Johan Terryn
vanaf 7 jaar

● 19.00

DINSDAG 29 MAART

VILVOORDE

CC Koningslo 02-255 46 90
Streekbaan 185

7 door HETPALEIS

vanaf 6 jaar

● 15.00

7 (29/3 in Vilvoorde)

VRIJDAG 1 APRIL

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

De Verrassing

door Kopergieterij - vanaf 9 jaar

● 20.00

ZATERDAG 2 APRIL

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Soepkinders

door HETPALEIS/Laika - vanaf 8 jaar

● 15.00

HUMOR

4 EN 5 MAART

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

La Cucina dell'Arte

door David en Danny Ronaldo

● 20.30

DINSDAG 15 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Con Voce Soave

door De Frivole Framboos

● 20.15

VRIJDAG 18 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Koning Keizer Kannibaal

door Wouter Deprez, Helder Deploige en
Wannes Cappelle

● 20.15

ZATERDAG 19 MAART**OVERIJSJE**

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhofplein 11

Con Voce Soave

door De Frivole Framboos

● 20.30

18, 19 EN 20 MAART**MEISE**

De Muze van Meise 02-268 61 74

Brusselsesteenweg 69

Dufraing & De Wit

● 18/3 om 20.30, 19/3 en 20/3

om 20.00

DONDERDAG 24 MAART**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Het gaat toch rap

door Raf Coppens

● 20.30

DONDERDAG 24 MAART**VILVOORDE**

CC Het Bolwerk 02-255 46 90

Bolwerkstraat 17

Bladgoud

door Thomas Smith en

Heden soup!

door Wim Helsen

● 20.30

LITERAIR**DINSDAG 22 MAART****BEERSEL**

Kasteel van Beersel

02-359 16 00 (CC de Meent)

Lotesstraat

**Derde Nacht van de
Geschiedenis: Herman
Teirlinck in Beersel**

● 19.30 afspraak op de parking van het Kasteel; 19.45 avondlijke wandeling met vertellingen rond Teirlinck; 21.00 op de binnenkoer van het Kasteel geven Jos Chabert en Urbaan De Becker een grappige kijk op schrijver en werk

DONDERDAG 24 MAART**VILVOORDE**

Openbare bibliotheek

02-255 46 90 (CC Het Bolwerk)

Grote Markt 9

Bob Mendes

● 20.00

SENIOREN**MAANDAG 14 MAART****ASSE-ZELLIK**

CC Den Horinck 02-466 78 21

Noorderlaan 20

Eddy House Trio

met Freddy Sunder

● 14.30

ZATERDAG 19 MAART**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Musical

door K.T. De Bietjes

● 14.00

MUZIEK**ZATERDAG 5 MAART****ASSE**

't Smiske 02-306 68 55

Gemeenteplein 7

Ensemble Michel Terlinck

met Turkse saz-speler

● 21.00

ZATERDAG 5 MAART**GRIMBERGEN**

Oyenbrug

02-263 03 43 (CC Strombeek)

Oyenbrugstraat

**Danny Thompson &
Nick Harper**

● 20.15

Soepkinders (2/4 in Grimbergen)

ZATERDAG 5 MAART**LINKEBEEK**

Café GC De Moelie 0474-72 79 77

Sint-Sebastiaanstraat 14

Afrikaanse avond

met om ● 21.00 optreden

Bolo Kan en om ● 22.30 db

Rising Sun Sound System

organisatie: JeuLink

DONDERDAG 10 MAART**WEMMEL**

GC De Zandloper 02-460 73 24

Kaasmarkt 75

Cry like a man

door Jean Blaute, Paul Michiels

en Roland

● 20.00

VRIJDAG 11 MAART**BEERSEL**

CC de Meent 02-359 16 00

Gemeenveldstraat 34

Toen en nu

door Frank Boeijen

● 20.30

Cry like a man (10/3 in Wemmel)

ZATERDAG 12 MAART**MEISE**

De Muze van Meise 02-268 61 74

Brusselsesteenweg 69

Amina Figarova Quintet

● 20.00

ZATERDAG 12 MAART**TERVUREN**

Sint-Janskerk 02-769 20 81

Kerkstraat (VVV Tervuren)

Gospeltrain door Ceciliakoore

Tervuren (Negro- en gospelzang)

● 20.00

DONDERDAG 17 MAART**JEZUS-EIK/OVERIJSJE**

GC De Bosuil 02-657 31 79

Witherendreef 1

Tres Tigres Tristes

● 20.00

ZATERDAG 19 MAART**ASSE**

't Smiske 02-306 68 55

Gemeenteplein 7

Trek me uit de Vlaamse Klei:

Uitgelezen Gezelschap (kleinkunst)

● 21.00

ZATERDAG 19 MAART**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Gabriel Rios

● 20.15

ZATERDAG 19 MAART**DILBEEK**

Zaal Saviocentrum 02-453 90 51

(Piet en Frieda Walravens)

Stationstraat-Dansaertlaan

Volksdansbal van Volksdansgroep

Pajottenland

● 20.00-24.00

ZATERDAG 19 MAART
KRAAINEM

GC De Lijsterbes 02-721 28 06
Lijsterbessenbomenlaan 6
Johan Verminnen
in het kader van 10/25 jaar De Lijsterbes
● 20.00

ZONDAG 20 MAART
KRAAINEM

GC De Lijsterbes 02-721 28 06
Lijsterbessenbomenlaan 6
**Heverband Groot Show-
orkest en Gunter Neefs**
in het kader van 10/25 jaar De Lijsterbes
● 15.00

WOENSDAG 23 MAART
VILVOORDE

CC Het Bolwerk 02-255 46 90
Bolwerkstraat 17
Yang Du Tso
● 20.30

WOENSDAG 23 MAART
WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75
TV-tunes K.N.T.
door Wim Ophrouck & Maandacht
● 20.00

DONDERDAG 24 MAART
OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11
Cry like a man
door Paul Michiels, Jean Blaute en Roland
● 20.30

VRIJDAG 25 MAART
BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34
Nada
● 20.30

Sioen (26/3 in Beersel)

VRIJDAG 25 MAART
DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Sweet Oblivion
door Absynthe Minded
● 20.30

VRIJDAG 25 MAART
MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69
Je suis comme je suis
door Fanny
● 20.30

ZATERDAG 26 MAART
BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34
Sioen
● 20.00

VRIJDAG 1 APRIL
GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein
Tres Tigres Tristes
● 20.15

KLASSIEK

VRIJDAG 4 MAART
BEIGEM

Kerk 02-263 03 43 (CC Strombeek)
Stabat Mater van Pergolesi
door La Passione
● 20.15

ZATERDAG 5 MAART
MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69
**Metamorphosen naar
Ovidius** door Sospire Ardenti
● 20.00

ZONDAG 6 MAART
OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11
Aperitiefconcert Thooover
met Paul Hermsen en Michel Stas
● 11.00

ZATERDAG 12 MAART
ASSE

't Smiske 02-306 68 55
Gemeenteplein 7
**Sigiswald Kuijken
speelt Bach**
(op viola da spalla)
● 21.00

ZATERDAG 19 MAART
GRIMBERGEN

Zaal Fenixx 02-270 90 58
Abdijstraat (Jan Robberechts)
Jaarlijks kunstconcert
door muziekvereniging De Ceciliaanen
● 19.30

ZATERDAG 19 MAART
JEZUS-EIK/OVERIJSE

GC De Bosuil 02-657 31 79
Witherendreef 1
Lenteconcert
door Koninklijke Fanfare Zoniëngalm
● 20.00

ZONDAG 20 MAART
DROGENBOS

Museum Felix De Boeck
Kuijkenstraat 6 02-377 57 22
Aperitiefconcert
met piano en sopraan
● 11.00

ZONDAG 20 MAART
MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69
**Intieme barok uit
de lage landen**
door Geert Van Gele en Jurgen De Bruyn
● 11.00

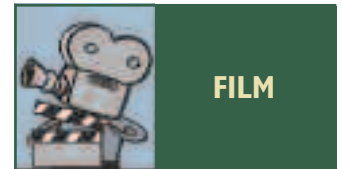
WOENSDAG 23 MAART
GRIMBERGEN

Abdijkerk 02-263 03 43
(CC Strombeek)
Johannespassie J.S.Bach
door Collegium Ad Mosam
● 20.15

JAZZ

DONDERDAG 24 MAART
BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34
Fred Delplancq Quartet
● 20.30

ZATERDAG 5 MAART
DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Beestenboot
tekenfilm vanaf 5 jaar
● 14.00

ZONDAG 6 MAART
BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34
5 Kids & ik - vanaf 6 jaar
● 15.00

ZONDAG 6 MAART
BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34
Nobody Knows
● 20.00

ZONDAG 6 MAART
OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11
The Incredibles
(Nederlandstalige versie)
● 15.00

DINSDAG 8 MAART
DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Ocean's Twelve
● 20.30

DINSDAG 8 MAART
GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein
**The Texas Chainsaw
Massacre**
● 20.30

NIET TE MISSEN NIET TE MISSEN NIET TE MISSEN

TONEEL

'Offertorium' zonder hoogtepunt

Om hun relatie wat spannender te maken, nemen Edda en Wodan een aantrekkelijke en gewillig uitzijnde jongeman die ze in het theater hebben leren kennen mee naar hun flat. Die bevindt zich op de negentiende verdieping zodat de bezoeker zich in de wolken waant. Hij kijkt liever naar buiten dan in de ogen van zijn gastheer en ook de gastvrouw gunt hij nauwelijks een blik. Om het ijs te breken wordt een kopje koffie geserveerd, en als de jongeman hoofdpijn veinst, wordt snel voor

Offertorium

een aspirientje gezorgd. Maar al die welwillendheid heeft niet het verwachte resultaat. Toevallig komt een geuniformeerde soldate van het Leger des Heils langs. Zij merkt meteen wat er aan de hand is. Als het hart niet meewil, reageert ook het lichaam weigerachtig. De Rotterdamse auteur van dit stuk, Erik-Ward Geerlings, schreef geen moralistische dialogen, wat hij trouwens evenmin deed in 'De ongelovige', waarin hij het titelpersonage confronteert met een kloosterzuster. De tekst is op het lijf geschreven van Frieda Pittoors, Pierre Bokma, Elsie De Brauw en Aus Greidanus Junior van het toneelgezelschap ZT Hollandia. Regisseur Gerardjan Rijnders opteede voor een ironische speelstijl.

**'Offertorium' door ZT Hollandia
Dilbeek, CC Westrand, Kamerijklaan
Zaterdag 12 maart om 20.30**

☎ 02-466 20 30, www.westrand.be

TOTAALSPEKTAKEL

Jongleren met muziek, dans en poëzie

Een hagelwit balletje eist in het zinnestrelend dansconcert 'Looking through eardrums' voortdurend de aandacht op. Het wordt opgeworpen of het rolt over armen en schouders en lijkt na verloop van tijd een eigen leven te willen leiden. Die

indruk wordt bevestigd als Toon Schuermans het balletje doorspeelt naar de toeschouwers of naar een collega op de scène. Violiste Nele Cornillie, cellospeler Lieven Baert, klarinettist Hans Van Hulle, contrabassist Pieter Schuermans en lichtontwerper Michel Delvigne prikkelen de verbeelding van de toeschouwer elk op hun manier. Dit interactief, geraffineerd totaal-

spektakel wordt in het kader van de 'fijnproevers reeks' voor het voetlicht gebracht door de eaRis Company. Dat muziek en bewegingskunst worden gecombineerd met poëtisch gejongleer is zeer uitzonderlijk. Het publiek wordt bovendien verwend met hapjes uit de zuiderse keuken. En om deze pikante-rieën efficiënt te blussen wordt ook aangepaste wijn geserveerd.

'Looking through eardrums' door eaRis Company

Beersel, CC De Meent, Gemeenveldstraat 34

Vrijdag 18 maart om 20.30

☎ 02-359 16 00, www.applaus.be

BLIJSPEL

Brussels Volkstejoëter stelt lachspieren zwaar op de proef

In 'Ne pizjama vè zes' ontstaat de grootste verwarring omdat een man voor zijn vrouw wil verbergen dat hij er een minnares op na houdt. Toch mag zijn geheime geliefde omdat ze jarig is mee op weekend. Hij brengt zijn echtgenote in de waan dat ze een relatie heeft met zijn beste vriend. Omdat zijn minnares toevallig dezelfde naam heeft als de 'bonne' - of de ingehuurde familiehulp - moeten beiden voortdurend op eieren lopen. Claude Lammens vertaalde dit hilarisch blijspel van de Franse succesauteur Marc Camoletti, die ook de dijenkletsers 'Boeing Boeing' neerpende, in onvervalst Brussels dialect. Het stuk wordt hierdoor nog burlesker dan de oorspronkelijke filmversie. Het Brussels Volkstejoëter is niet aan zijn proefstuk toe. Na 'Bossemans en Coppennolle', 'De Traafiest van Made-moiselle Beulemans' en 'Le Dîner de Cons' maakt dit theatergezelschap nadrukkelijk aanspraak op een vaste stek in het Anderlechtse Centrum voor Amateurkunsten, dat zou kun-

nen evolueren tot een trekpleister voor activiteiten die het Brussels dialect beschermen.

'Ne pizjama vè zes' door Brussels Volkstejoëter

**Wemmel, GC De Zandloper, Kaasmarkt 75
Zaterdag 5 maart om 20.00 en zondag 6 maart 15.00**

☎ 02-460 73 24, www.dezandloper.be
Beersel, CC de Meent, Gemeenveldstraat 34

Zaterdag 19 maart om 20.00 en zondag 20 maart om 14.30

☎ 02-359 16 00, www.applaus.be

Meise, De Muze van Meise, Brusselsesteenweg 69

Vrijdag 8 april om 20.30, zaterdag 9 april om 20.00 en zondag 10 april om 14.30

☎ tel. 02-268 61 74, www.applaus.be

Kraainem, GC De Lijsterbes, Lijsterbesenbomenlaan 6

Zaterdag 23 april om 20.00 en zondag 24 april om 14.30

☎ 02-721 28 06, www.delijsterbes.be

CAFÉ-OPTREDEN

Amusement verzekerd met Trekt-A-Chass

De zondagse jamsessies in het Ukkelse jeugdhuis 't Uilekot leidden tot de oprichting van een groep van Brusselse muzikanten die zichzelf Trekt-A-Chass noemen. Dit Brusselse zinnetje betekent volgens de groep zelf zoveel als: amuseer jullie en dans op onze muziek! En aan amusement is meestal geen gebrek tijdens de optredens van deze zeskoppige jongerengroep. Door de opzweepende ritmes en tegentijden is het haast onmogelijk om niet te dansen op skamuziek! Andere invloeden gaan van reggae tot dub, funk, en van een vleugje jazz zijn deze grote jazz-fanaten die graag feesten ook niet vies. Trekt-A-Chass speelde reeds voor jong en oud op verschillende locaties, ze zullen in juli 2005 te zien zijn tijdens de kasteelfeesten in Beersel, maar deze maand kunt u ze al bewonderen tijdens dit café-optreden in GC De Moelie.

**Trekt-A-Chass
Linkebeek, Café GC De Moelie,
Sint-Sebastiaanstraat 14**

Vrijdag 25 maart om 21.00

☎ 02-380 77 51, www.demoelie.be,
organisatie JeuLink

Ludo Dosogne

DONDERDAG 10 MAART
WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172
Ocean's Twelve
● 20.00

ZONDAG 13 MAART
BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34
Finding Neverland
● 20.00

ZONDAG 13 MAART
GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein
De indringer
● 20.30

DINSDAG 15 MAART
DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Finding Neverland
● 20.30

DINSDAG 15 MAART
LINKEBEEK

GC De Moelie 02-380 77 51
Sint-Sebastiaanstraat 14
C'est arrivé près de chez vous
organisatie: JeuLink
● 20.00

WOENSDAG 16 MAART
OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11
Closer
● 20.30

DONDERDAG 17 MAART
GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein
Finding Neverland
● 20.30

ZONDAG 20 MAART
BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34
Garden State
● 20.00

MAANDAG 21 MAART
GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein
Metallica
Some kind of Monster
● 20.30

DINSDAG 22 MAART
DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
National Treasure
● 20.30

DINSDAG 22 MAART
GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein
Closer
● 20.30

WOENSDAG 23 MAART
OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11
Alexander
● 20.30

VRIJDAG 25 MAART
WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75
Genen die Wand
● 20.00

ZONDAG 27 MAART
BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34
Alexander
● 20.00

175 JAAR 'MADE IN BELGIUM'

Een galerij van helden, smaakmakers en buitenbeentjes

Voor de megatentoonstelling 'Made in Belgium' ter gelegenheid van 175 jaar België werden kosten (12 miljoen euro) noch moeite gespaard om een zo positief mogelijk beeld van ons land op te hangen. Kunstenaars, wetenschappers, uitvinders, modeontwerpers en sportlui die tot ver over de grenzen bekend zijn, worden als smaakmakers, buitenbeentjes of helden voorgesteld. Vierduizend collectiestukken worden in een theatrale setting gepresenteerd. Dat de initiatiefnemers daarin bedreven zijn, bewezen ze reeds met eerdere grootschalige projecten zoals 'Ik was 20 in '45'.

Tientallen musea en honderden particulieren leenden kunstwerken, documenten, foto's en hebbedingetjes uit. Een wetenschappelijk comité begeleidt de tentoonstelling. Om het twee kilometer lange parcours, dat over vijf verdiepingen loopt naar behoren af te leggen, is minstens een halve dag nodig. Honger of dorst hoeft niemand te lijden, want op het einde van het traject wacht een chocoladewinkel. Ook zijn honderden verschillende streekbieren beschikbaar en is er een stand met geurende friet in typisch Belgische puntzakjes. De samenstellers beperken zich niet tot de voorbije 175 jaar maar putten ook uit de voorgeschiedenis. Archeologische vondsten uit de Gallisch-Romeinse tijd, de wapenuitrusting van Filips de Schone, het zwaard van Godfried van Bouillon en 'goedendags' uit de Guldensporenslag herinneren aan een woelig verleden.

Glorieuze momenten

Belangrijke historische figuren en gebeurtenissen worden wel vermeld, maar niet becommentarieerd. De tentoonstelling is niet chronologisch maar thematisch opgevat en bestaat uit twaalf afdelingen.

Het openingsluik is gewijd aan de vrijheidsstrijd. Hoe de legioenen van Caesar werden bekampt, welke technieken de geuzen tegen de Spanjaarden gebruikten en hoe heftig het verzet tegen de Duitsers in de eerste en tweede wereldoorlog was, wordt hier uit de doeken gedaan. Platenhoezen, concertaffiches, partituren en operakostuums eisen de aandacht op in de tweede module, waarin zowel de klassieke als de populaire muziek aan bod

komen; van Orlandus Lassus tot Adamo en van Jacques Brel tot de meidengroep K3. De viool van Eugène Ysaÿe hangt naast het eerste blaasinstrument van Adolphe Sax. Een zeventigtal schilderijen en sculpturen vertegenwoordigen de belangrijkste stromingen in de beeldende kunst. Naast doeken van Rubens, Magritte en Ensor wordt ook plaats ingeruimd voor werk van Breughel en van de Vlaamse Primitieven. Rijkelijk verluchte handschriften zijn te vinden in het literaire labyrint. Commissaris Maigret, Fientje Beulemans, Bossemans, Coppennolle en Tijl Uilenspiegel duiden daar op naast hun geestelijke vaders. Pater Damiaan en Pieter

De Smet krijgen een ereplaats in de afdeling 'verre einders', waar tevens voorwerpen van de Zuidpool-expeditie van de 'Belgica' zijn samengebracht. Figuren uit de showbizz en de sport herbelevan dank zij de museale spitstechnologie hun meest glorieuze momenten. In een pedagogisch luik wordt het Belgisch staatsmodel toegelicht.

Ludo Dosogne

'Made in Belgium'

Brussel, Kunstcentrum Dexia, Schildknaapstraat 50 Van 8 maart tot 31 december. Van dinsdag tot zondag van 10.00 tot 19.00, woensdag tot 22.00
● 02-218 44 08, info@expo-madeinbelgium.be, www.expo-madeinbelgium.be

DINSDAG 29 MAART**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Closer

● 20.30

DINSDAG 29 MAART**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Lemony snicket's series of unfortunate events

jeugdfilm

● 15.00

DINSDAG 29 MAART**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Alexander

● 20.30

WOENSDAG 30 MAART**BEERSEL**

CC de Meent 02-359 16 00

Gemeenveldstraat 34

Back to Gaya

vanaf 6 jaar

● 15.00

WOENSDAG 30 MAART**OVERIJSE**

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhofplein 11

Der Untergang

● 20.30

DONDERDAG 31 MAART**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Whisky

● 20.30

TENTOONSTELLINGEN**VAN 1 TOT 25 MAART****BEERSEL**

CC de Meent 02-359 16 00

Gemeenveldstraat 34

'Morocco 'at home''

door Lieve Deboeck

● doorlopend, finissage op 25/3

om 19.45

Angèle Hoovelts, een autodidactische kunstenares die hoge toppen scheert

Van 19 tot 28 maart a.s. kunt u in **GC De Bosuil** in Jezus-Eik de aquarellen- en schilderijtentoonstelling 'Dialogo met de natuur' van Angèle Hoovelts (1945) uit Tervuren gaan bekijken. Het is een speciale tentoonstelling die werd opgezet om haar 30-jarige kunstenaarsloopbaan en tegelijk haar zestigste verjaardag te vieren. Ter gelegenheid van die memorabele data verschijnt ook een rijk geïllustreerd kunstboek met een overzicht van haar werk en teksten van onder meer kunstkenner en voorzitter van de Tervuurse museumcommissie **Maurits Wynants**, kunstrecensent **Herman De Vilder** en kunstschilder **Ward Lernout**.

Mensen die haar kennen, zijn vol lof over het werk van Angèle Hoovelts. In zijn bijdrage in het jubileumboek noemt kunstkenner Maurits Wynants haar 'een koningin van de aquarel, meer specifiek van het bloemenmotief. De aquareltechniek verbergt voor Angèle geen geheimen meer en het hoeft dan ook niet te verwonderen dat ze met een spreken-de vaardigheid meesterwerken van een feeëriek bekoorlijkheid te voorschijn tovert. En die esthetische puurheid zit hem niet alleen in de kleur maar ook in de opbouw. Het lijkt vanzelfsprekend - hoe vanzelfsprekender, hoe geslaagder - maar bij nader toezien is haar ooghoek bestudeerd en doorwrocht. Elke aquarel van Angèle is een feest voor het oog, een vervoering, puur zingenot.'

In navolging van de Tervuurse Schilderschool Ook kunstrecensent Herman De Vilder steekt zijn bewondering voor Angèle Hoovelts niet onder stoelen of banken. 'Haar werk sluit aan bij een traditie die de schilderkunst in de Nederlanden vanaf de 17de eeuw wereldberoemd heeft gemaakt. Door de eeuwen heen werden in onze contreien duizenden schilderijen geborsteld met de natuur als onderwerp ... en als men van Tervuren afkomstig is en zich voor de schilderkunst interesseert, kent men ongetwijfeld de reputatie van de 19de-eeuwse Tervuurse Schilderschool met artiesten zoals

Coosemans, Boulenger, Montigny (...) die in de schilderkunst van ons land de grote vernieuwing tot stand hebben gebracht die we meestal samenvatten onder de noemer 'terug naar de natuur'.'

De braafheid ontstijgen

Angèle Hoovelts is geen product van deze of gene befaamde kunstacademie. Als kind leefde ze zich met kleurkrijtjes uit op het schoolbord van de gemeenteschool in Kortenberg. Ondanks het zichtbare talent volgde ze later handelswetenschappen en kwam vervolgens terecht in een instelling voor openbaar nut ten behoeve van de vorming en vervolmaking in managementwetenschappen. Ze was daar 32 jaar directiesecretaresse en onder meer belast met weinig prozaische activiteiten als de organisatie van colloquia, seminaries en symposia. Het toevallige bezoek aan een kunsttentoonstelling in Tervuren in 1975 zette haar ertoe aan zelf met het penseel aan de slag te gaan. Haar eerste tentoonstelling in Sterrebeek enkele maanden later, was meteen een doorslaand succes en die bewondering is een constante gebleven in de talloze exposities in binnen- en buitenland die later volgden. Kunst schilder Ward Lernout omschrijft haar carrière als volgt: 'Door de jaren heen hebben wij het werk van deze kunstenares zien evolueren, van een academisch realisme tot een persoonlijker en minder natuurgelouwe stijl, waarin de sfeer van de momentopname wordt bepaald door de geest en minder door het oog. Deze zoektocht naar impressionistische vrijheid kunnen wij alleen maar toejuichen, want enkel door de braafheid te ontstijgen, kan men zich in het hedendaagse kunstgebeuren profileren.'

HC

'Dialogo met de natuur', aquarellen en schilderijen van Angèle Hoovelts

Jezus-Eik/Overijse, GC De Bosuil, Witherendreef 1
Van 19 tot 28 maart, alle dagen van 11.00 tot 18.30

● 02-657 31 79, www.debosuil.be

Het boek 'Dialogo met de natuur' met daarin een 80-tal illustraties van werken van Angèle Hoovelts is te koop tijdens de tentoonstelling.

Rode papavers

Galopperende paarden

VAN 1 TOT 31 MAART

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172
Kam Kiest voor Kunst:
Robert Van Brustum
(fotografie)
● doorlopend

11, 12 EN 13 MAART

LINKEBEEK

GC De Moelie 02-380 77 51
Sint-Sebastiaanstraat 14
Mike Van der Stappen
(beeldhouwwerk)
● vernissage op 11/3 van 20.00
tot 22.00, 12/3 en 13/3 van
14.00 tot 18.00

TOT 15 MAART

OVERIJSE

Gemeentelijke Bibliotheek
Begijnhof 13 02-687 57 18
**Zoveel Brabanders,
zoveel verhalen**
● doorlopend

TOT 15 MAART

SINT-PIETERS-LEEUV

Gemeentelijke Bibliotheek
Rink 2 02-371 22 64
**Zoveel Brabanders,
zoveel verhalen**
● doorlopend

**VAN 18 MAART TOT
3 APRIL**

SINT-PIETERS-LEEUV

G.C.C. Coloma 02-371 22 62
J. Depauwstraat 25
**'Sint-Pieters-Lei giel
lank gelije'**
door Jan Van Mieghem
(foto's en filmopnames)
● doorlopend

TOT 20 MAART

DROGENBOS

Felix De Boeckmuseum
Kuikenstraat 6 02-377 57 22
Zelfgave
● van di tot vrij van 13.00 tot
17.00, za en zo van 14.00 tot
17.00

**VAN 21 MAART TOT
17 APRIL**

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11
Tentoonstelling Rasa: 'Lijf'
● doorlopend

**VAN 26 MAART TOT
4 MEI**

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein
Michel François
● doorlopend

**VAN 28 MAART TOT
14 APRIL**

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34
'Wim stelt tentoon'
door Wim Opbrouck
● doorlopend

2 EN 3 APRIL

MEISE

Nationale Plantentuin 02-260 09 70
Domein van Bouchout
Magnolia's in de kijker
● vanaf 9.30

**MAANDAG 7 MAART
GRIMBERGEN**

Abdij (Ostzaal)
Abdijstraat
**'De christelijke roots
van Europa'**
door Leo Tindemans, Minister van Staat
● 20.00

**DINSDAG 8 MAART
OPWIJK**

Hof Ten Hemelrijk
03-216 29 90 (Gezin en Handicap)
Kloosterstraat 7
Start 4 info-avonden **'Mijn kind
verlaat de BuSO-school.
Wat nu?'**
● 19.30-22.30

**DINSDAG 8 MAART
SINT-GENESIUS-RODE**

GC De Boesdaalhoeve
02-380 49 39 (VTB-VAB)
Hoevestraat 67
**'Israël, een mozaïek van
eeuwenoude culturen'**
door Hugo Van Ginniken
● 20.00

**WOENSDAG 9 MAART
ZAVENTEM**

Cultuurhoeve Mariadal 02-720 23 92
Kouterweg 2 (Willy Buelens)
'Nieuw-Zeeland', diavoordracht
door Marnix van Damme
organisatie: VTB-VAB Zaventem/
Nossegem
● 20.00

**DONDERDAG 10 MAART
ALSEMBERG**

Gemeentebibliotheek
02-359 16 00 (CC de Meent)
Alsebergsteenweg 1046
**'Kunst en schoonheid van
het glasraam'** door Maurice Nevens
● 20.00

INCAR DANST PERPETUUM MOBILE

**Aardbewoners krijgen
bezoek van 'kwieten'
uit de ruimte**

Het dansgezelschap Incar is gegroeid uit de Cardijngroep, die al in de jaren vijftig in de schoot van de christelijke arbeidersbeweging werd opgericht. De legendarische Heiko Kolt, die beroemd werd door zijn wervelende vlaggenspektakels, was een van de eerste choreografen. Door de naamsverandering komt de nadruk op 'incarnatie' en bezieling te liggen. Naast vormingsactiviteiten worden geregeld podiumproducties met een spiritueel karakter opgezet.

Het danstheaterstuk 'Perpetuum Mobile' of 'De eeuwige Beweging' bestaat uit achttien tafereelen. Op hedendaagse pop, klassieke rock, salsa, tango en luistermuziek wordt een merkwaardig verhaal verteld, dat deels is geïnspireerd op de science-fiction literatuur. De landing van een

FOTO: INCAR

machtig ruimtetuig veroorzaakt verwarring bij de aardbewoners. Vreemde wezens, die 'kwieten' worden genoemd, springen uit het toestel en trekken op onderzoek uit. Via een console blijven ze in contact met de machine. Het eerste contact tussen de mensen en de nieuwkomers verloopt moeizaam. Pas als blijkt dat de kwieten vredelievend zijn en eerzame bedoelingen hebben, wordt het ijs gebroken. Maar omdat ze aanvankelijk geen emoties kennen en een andere taal spreken blijft de communicatie problematisch. Ze leren echter spoedig met gevoelens omgaan en proberen zich zo verstaanbaar mogelijk uit te drukken. Ook de aardbewoners stellen hun hart open en overladen hen met menselijke warmte. Een van de kwieten wordt zelfs smoorverliefd op een meisje. Maar de machine houdt geen rekening met deze onverwachte ontwikkelingen. Zij is zo geprogrammeerd dat de kwieten na een bepaalde tijd worden opgeroepen om te vertrekken. Als het ruimtetuig opstijgt, is niet iedereen op het appèl. De achterblijver hoopt dat zijn vroegere bondgenoten spoedig terugkeren. Als dat gebeurt weerklinkt 'Somebody to Love' van de rockband Queen.

De artistieke leiding van deze voorstelling berust bij Venita Van Caeter en Bob Colpin. De choreografie wordt verdeeld over tien leden van de groep. De opbrengst van het optreden in Jezus-Eik gaat naar 'Proyecto Social Colombia' van Wereldsolidariteit. **Ludo Dosogne**

**'Perpetuum Mobile' door Incar
Jezus-Eik/Overijse, GC De Bosuil, Witherendreef 1
Zaterdag 23 april om 15.00 en 19.00
● 02-657 31 79, www.debosuil.be**

DONDERDAG 10 MAART
TERVUREN

Zaal Papeblok
02-767 73 55 (KWB Tervuren)
P.Vandersandestraat 15
'Kruidje roer me niet': het gebruik van kruiden voor onze voeding, gezondheid, ...
● 20.00

VRIJDAG 11 MAART
SINT-PIETERS-LEEUV

G.C.C. Kasteel Coloma
02-377 23 91 (Brigitte Vandamme)
J. Depauwstraat 25
'Bordercombinatie'
door Danielle Montbaliu en Mia Gevaert
organisatie: VVPV regio Pajottenland
● 20.00

DINSDAG 15 MAART
DILBEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
'De sleutel tot autisme zit aan de binnenkant'
door Lies Delameillieure, orthopedagoge autisme centraal
● 14.00

ZATERDAG 19 MAART
DILBEK

Bezinningshuis St.-Wivinaklooster
02-553 29 30 (Gezinspastoraal Brussel)
H. Placestraat 45
'Bouwstenen en struikelstenen in onze ontmoetingen met elkaar' door Maurits Gilissen, redacteur voor Mensen Onderweg
● 14.30

DONDERDAG 24 MAART
SINT-GENESIUS-RODE

GCC Wauterbos 02-380 49 39
Wauterbos (VTB-VAB)
'De Oud-Egyptische piramiden. Mysterie en fascinatie' door Marleen Reynders
● 20.00

VRIJDAG 25 MAART
GRIMBERGEN

Volkssterrenwacht MIRA
Abdijstraat 22 02-269 12 80
Astroclub met Frank Deboosere:
'De verrekijker, een prima telescoop'
● 19.30 stipt

ZATERDAG 26 MAART
HOEILAART

Felix Sohiecentrum 02-657 51 50
Gemeenteplein (De Notenboom)
Gespreksnamiddag over **'Zelfzorg'**
organisatie: De Notenboom
● 14.00-17.00

CURSUSSEN**VRIJDAG 4 MAART**
OVERIJSE

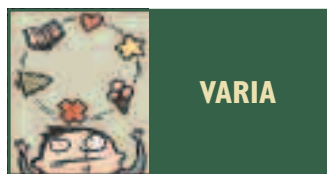
CC Den Blank 02-687 56 65
Begijnhofplein 11 (Gerard Charlier)
Start cursus **'Ontstaan en evolutie van de mens. Van Olduvai tot Nijl en Neanderthal'**
organisatie: Universiteit Vrije Tijd Davidsfonds
● 14.00-16.30

4 EN 18 MAART
GRIMBERGEN

Athena Brabant - Centrum voor Creatieve Kunstambachten
02-460 44 92
Humbeeksesteenweg 184
Workshops **'Fantasiejuwelen'** (4/3) en **'Bloemenkaarten'** (18/3)
● 10.00-16.00

MAANDAG 7 MAART
VLEZENBEEK

Oud Gemeentehuis 02-371 22 62
Postweg (G.C.C. Coloma)
Start djembécursus
● 20.00

VARIA**ZONDAG 6 MAART**

Rally van Vlaams-Brabant voor Oldtimers, samenkomst aan CC Westrand in Dilbeek, vertrek van de stoet omstreeks 8.30 naar Steenhuffel. Belangstellenden kunnen de Oldtimers tussen 12.30 en 14.30 bezichtigen aan restaurant Hof ten Eenhoorn in Asse.
02-569 34 73 of p.cardinas@skynet.be (familie Cardinas-Briers)
organisatie: Royal Veteran Car Club Belgium

DONDERDAG 10 MAART
BRUSSEL

Biouel-boot 02-218 55 16 of
hetpunt@busmail.net
Saincteletteplein
Vrijwilligersbeurs **'Broodje gesmeerd'** met standen van een 50-tal organisaties en gerichte informatierondes
organisatie: Het Punt vzw
● 11.00-19.00

12 EN 13 MAART
SINT-PIETERS-LEEUV

Gemeentelijke Evenementenhal
0495-86 09 37 (C. Goossens)
Bergensesteenweg 250
Rommelmarkt en antiekbeurs
● 10.00-18.00

ZATERDAG 12 MAART
VILVOORDE

CC Faubourg
lu.vanhooren@telenet.be of
Perksestraat 133 02-305 47 63
Tweedehandsbeurs voor kinderkledij, speelgoed en kindermeubelen
organisatie: Gezinsbond afdeling Vilvoorde
● 13.00-16.00

ZATERDAG 12 MAART
ZAVENTEM

Centrum
Carnavalstoet
● 14.33

ZONDAG 13 MAART
DILBEK

Centrum
Carnavalstoet
● 14.33

DINSDAG 15 MAART
WEMMEL

Gemeenteschool 02-460 75 51
Winkel 56
Bloedinzameling
door Het Rode Kruis
● 18.00-19.45

18 EN 19 MAART
GRIMBERGEN

Volkssterrenwacht MIRA
Abdijstraat 22 02-269 12 80
VVS Sterrenkijkdagen
● 19.00-23.00

ZONDAG 20 MAART

Mountainbiketocht doorheen Wommel, Asse, Merchtem en Wolvenert, afstanden 25, 45 en 60 km
02-460 36 10 of
www.wielerclubwommel.be
Vertrek en aankomst in het Gemeentelijk Sportstadion 'Marcel Van Langenhove', Stwg op Brussel 113, Wommel
organisatie: WC Sportvrienden van 't Kappelleke VZW i.s.m. Mountainbike-tourtrips VZW
● start tussen 8.30-10.30

ZATERDAG 26 MAART
MEISE

Sporthal 02-272 00 32 (Anke De Schouwer bij de jeugdendienst)
Brusselsesteenweg 65A
Paasaktie met om 10.00 paaseieren zoeken voor de kleutertjes (2,5-5 jaar) en om 11.00 hindernissenparcours voor de kinderen van de lagere school (6-12 jaar), inschrijving verplicht
organisatie: gemeente Meise

COLOFON

Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de volgende agenda die de periode van 4 april tot 4 mei 2005 bestrijkt, moeten ons de nodige informatie bezorgen voor 3 maart a.s.

U kunt uw gegevens faxen naar 02-767 57 86 of e-mailen naar randkrant@derand.be.

U kunt uw informatie ook per brief sturen naar ons redactieadres:

Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse, met de vermelding RandUit Agenda.

Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de Gemeenschapscentra en de culturele centra in de rand.

Om voor plaatsing in aanmerking te komen worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de rand.

REDACTIE Petra Goovaerts.

De pictogrammen die de verschillende rubrieken aanduiden zijn van de hand van Floris De Smedt.

VORMGEVING Mega.L.Una, Brussel

DRUK A. De Cuyper-Robberecht, Zele.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Henry Coenjaarts, Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse.

RandUit Agenda wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap.

‘In mijn beleidsnota voor de rand zwaai ik niet alleen met een stok maar ook met een wortel’

Streven naar een nauwe en efficiënte samenwerking met alle ‘actoren’ in de rand is een belangrijke zorg van Vlaams minister Frank Vandenbroucke die onder meer belast is met de coördinatie van het beleid ten behoeve van de regio. In het tweede luik van het interview over de beleidsnota 2004-2009 ‘Samenwerken voor een goed Vlaams bestuur in de Vlaamse rand’ gaat de minister in op de onderwijsproblematiek en het Nederlandstalige karakter van de rand.

Onderwijs is een centraal thema in uw beleidsnota en u hoeft hiervoor niet bij een andere minister aan te kloppen omdat u daarvoor zelf bevoegd bent. Uit uw nota blijkt dat u de Franstalige scholen wil overhalen om zich in te schrijven in het beleid van de Vlaamse Gemeenschap. Er is een oud spreekwoord dat zegt dat je het paard wel naar de bron kunt brengen, maar drinken moet het zelf doen. Gaat u ervan uit dat de Franstalige scholen zullen toehappen?

FVdB ‘Uit het regeerakkoord moet blijken dat het geduld van de Vlaamse regering niet eindeloos is. Wij vinden dat tijdens deze legislatuur een aantal hangende kwesties rond het Franstalig onderwijs geregeld moeten worden, zoals bijvoorbeeld de inspectie.’

U schuift in dat verband zelfs een datum voorop, namelijk 1 januari 2006. Doorgaans laat u zich niet ‘opsluiten’ in een strak schema?

FVdB ‘Met data moet je altijd oppassen, dat weet ik. Niettemin geloof ik dat het niet slecht is dat er een

voortaan ook aan de Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten aan. Dat veronderstelt natuurlijk wel dat die scholen zich onderwerpen aan onze Vlaamse inspectie en verantwoording afleggen over de besteding van het geld dat wij ter beschikking stellen. Als men dat niet wil, dan kan men uiteraard geen aanspraak maken op dit extra geld, wat heel jammer zou zijn voor zwakkere leerlingen, zoals kinderen uit een kansarm milieu of met leerproblemen. De boodschap is duidelijk: als we het hete hangijzer van de inspectie kunnen oplossen, krijgen die scholen extra armslag. Dat sluit aan bij andere aspecten die ik elders in mijn beleidsnota aansnijdt, namelijk dat mensen die Nederlands willen leren wellicht gemakkelijker aan werk zullen geraken. De tijd dat Franstalige inwijkelingen alleen maar goeie burgers waren die midden in het groen wilden gaan wonen en zich niet hoefden aan te passen, is voorbij. Dat is ook de reden waarom het absoluut nodig is het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde te splitsen, niet alleen ten behoeve van de verkiezingen maar ook op gerechtelijk vlak. Er is immers sprake van een nieuwe inwijking van anderstalige mensen die het sociaal-economisch moeilijk(er) hebben of die zelfs in armoede leven en afhankelijk zijn van het OCMW of van een werkloosheidsuitkering. Voor die mensen brengt mijn beleidsplan een heel positieve boodschap: als jullie Nederlands leren, staan wij klaar met allerhande hulp om een job te vinden, om je te integreren in de samenleving. Die boodschap wordt voor een groeiende groep belangrijk. In het onderwijshoofdstuk van mijn beleidsnota zwaai ik niet alleen met de stok maar ook met een wortel.’

Zijn er aanwijzingen dat de Franse Gemeenschap vandaag toeschietelijker zou zijn dan in het verleden?

FVdB ‘Op dit ogenblik niet, maar we zitten dan ook in een periode van communautaire spanningen waarbij iedereen de kiezen stevig op elkaar houdt, ook langs Franstalige kant. Toch geloof ik dat de Franstaligen er alle belang bij zouden hebben de uitgestoken hand van Vlaanderen op het gebied van onderwijs aan te pakken.’

Extra middelen voor scholen met veel anderstaligen

Mooi dat u voor de Nederlandstalige scholen in de faciliteitengemeenten bijkomende ondersteuning en begeleiding aankon-

FOTO: PATRICK DE SPIEGHELE

Frank Vandenbroucke

duidelijk signaal wordt gegeven dat we het menen. Toch onderlijnen we in de beleidsnota vooral de pluspunten voor die Franstalige scholen als ze zich onderwerpen aan de regels die gelden in het Vlaamse onderwijsbeleid. Dat gaat bijvoorbeeld over de extra voorzieningen voor zorg en over bijkomende ondersteuning voor leerlingen die het moeilijk hebben. In Vlaanderen bestaat dat al en we bieden dit

dig. Overweegt u het Nederlandstalig onderwijs in de rand dezelfde omkadering te geven als het Nederlandstalig onderwijs in Brussel?

Bij uw bezoek aan het Virgo Fidelisinstituut in Vilvoorde eind vorig jaar maakte u daarvan gewag om zo de discrepantie tussen scholen met veel anderstalige leerlingen in de rand en in Brussel weg te werken.

FVdB 'Dat is alleszins de bedoeling. Ik geloof dat we in het verplicht onderwijs in de toekomst grotere inspanningen zullen moeten doen voor Nederlands taalonderricht. We doen te weinig en we hebben in het verleden de criteria voor toekenning van extra steun te eng omschreven en te eenzijdig gekoppeld aan sociaal-economische achterstand. Ik stel vast dat veel scholen geconfronteerd worden met anderstalige kinderen die niet noodzakelijk uit sociaal zwakke milieus komen maar die toch een hypotheek leggen op de vlotte werking van die scholen zoals bijvoorbeeld in Vilvoorde het geval is. De scholen in die stad tellen tot een op drie kinderen die anderstalig zijn maar daarom niet noodzakelijk afkomstig zijn uit kansarme gezinnen. We doen daarvoor alsnog te weinig. Als je die, en andere scholen geen extra middelen geeft voor taalonderricht, loopt het onderwijs mank. Het is dus wel degelijk de bedoeling extra inspanningen te leveren ten behoeve van scholen met veel anderstalige leerlingen in de rand. Of het technisch op dezelfde manier zal verlopen als in Brussel weet ik nog niet, maar het resultaat zou hetzelfde moeten zijn. Dat is een prioriteit in mijn onderwijsbeleid.'

Nog even terug naar het Franstalig onderwijs in de faciliteitengemeenten. Kunt u die kwestie niet eenvoudig oplossen door gewoon de subsidiekraan dicht te draaien?

FVdB 'Zo eenvoudig liggen die zaken niet. In het verleden zijn daarover politieke akkoorden gesloten en die afspraken maken deel uit van subtiele evenwichten. We moeten het niet brutaal aanpakken maar eerst overleg proberen te hebben en zien wat dat oplevert. Niettemin willen we sluitende afspraken voor het einde van dit jaar.'

In uw beleidsbrief schrijft u dat u de volledige overdracht zult verdedigen van de taalinspectie en de pedagogische inspectie van de faciliteitenscholen. Dat 'verdedigen' klinkt nogal vrijblijvend.

FVdB 'Ik ben geen man die hard staat te roepen op de barricades. Ik wil in de praktijk wel graag grenzen verleggen. Resultaten zijn belangrijker dan spektakel.'

Ondersteuning Franstalige scholen beoogt betere integratie

U stelt in uw beleidsbrief ook vast dat minstens drievierde van de leerlingen aan de Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten doorstroomt naar het Franstalig onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Is de subsidiering door Vlaanderen van die scholen dan geen weggegooid geld?

FVdB 'Dat is precies de reden waarom we een beleid moeten ontwikkelen. Onze bedoeling is het Franstalig onderwijs te ondersteunen om een betere integratie van de leerlingen in Vlaanderen te bevorderen. Dat lijkt een contradictie, maar hoeft het niet te zijn. In de praktijk liggen de zaken moeilijker als de begeleiding van de kinderen Franstalig georiën-

Interview with Minister Frank Vandenbroucke (2)

'My policy report on the Brussels periphery recommends a carrot-and-stick approach'

A key concern for the Flemish Minister Frank Vandenbroucke is to promote a close and efficient form of cooperation with all stakeholders in the Brussels periphery. The official is in charge of coordinating the policy for the benefit of the region. In the second part of the interview he granted us to outline his policy report for the 2004-2009 period, the Minister considers the educational issue and the Dutch-speaking character of the periphery. For example, Mr Vandenbroucke cites 1 January 2006 as the final deadline for French-language schools in municipalities with language facilities to comply with Flemish Community policy. 'The schools are expected to agree to observe the decisions of the Flemish inspectorate, while being accountable for the way they allocate the financial resources we provide. Otherwise they obviously will not be entitled to apply for extra funding, which would be a pity for the more vulnerable students, such as children from deprived backgrounds or those with learning difficulties', says the Minister. The message could not be clearer: once the controversial inspectorate issue has been resolved, the French-language schools will be able to enjoy more freedom of action.

teerd is en als je geen band kunt leggen met een ondersteunings- en integratiebeleid dat we in Vlaamse scholen voeren voor anderstalige kinderen. In dat geval ben je bezig een filière te organiseren naar het Franstalig onderwijs in Brussel. Ik wil het tij niet keren door luid te roepen, maar wel door positieve maatregelen te nemen om de Franstalige faciliteitenscholen over de brug te halen.'

Waarom treedt u niet op tegen scholen die de afspraken over inschrijving duidelijk aan hun laars lappen?

FVdB 'Ik had het eerder over de wortel en de stok. Het gaat niet op de stok te hanteren in een periode dat we voorzichtig institutionele en communautaire problemen proberen op te lossen. Om resultaat te boeken, is enige behoedzaamheid geboden.'

Johan Cuppens

FOTO: PASCAL VIGNERON

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Er zijn nog meer boodschappen, maar lang niet allemaal zo mooi als die vreemde mengeling. In Namen hadden ze niet bijster veel inspiratie en hield men het bij 'Namur, fleuve et rivière' ('Namen, stroom en rivier'), een flauwe toespeling op de samenvloeiing van Maas (de stroom) en Samber (de rivier).

Maar de Samber heeft die laatste kilometer van zijn bestaan meer weg van een streng kanaal dan van een mooie rivier. En het blijft bizar dat Namen zo weinig uitpakt met zijn status als hoofdstad van een gewest. De Waalse regering huist vlakbij de samenvloeiing van Samber en Maas in het zogenaamde 'Elysette' op de Maasoever en het Waalse parlement kijkt met zijn voorgevel uit over de Maas en met zijn achtergevel over de Samber.

De inwoners van Namen hebben de instromende politici en ambtenaren nooit graag zien komen en doen alsof zij met die hoofdstedelijke functie niets te maken (willen) hebben. Anders had 'La Ville au Grognon' ook gekund: dat is de benaming van het stuk grond bij de samenvloeiing van Samber en Maas, een plaats met een zeer hoge symbolische waarde die 'grognon' wordt genoemd omdat ze de vorm van een varkenskop heeft: Namen en een varkenskop ... Ik hield aan een jarenlang verblijf op mijn observatiepost in Namen niet alleen goede herinneringen over.

Die van Dinant hadden meer inspiratie: 'La Meuse frisonne sur un air de Sax' ('De Maas huivert op de tonen van een wijsje van Sax'). Men vergeet nogal eens dat dit stadje letterlijk wereldberoemd is omdat Adolphe Sax er het (later) naar hem genoemde instrument uitvond. Dinant, dat zijn grotten, steenharde koeken, neerstortende rotsen, en feesten waar soms duizenden saxofonisten tegelijk hulde brengen

Een vreemde mengeling

Ik vind de zin zo mooi dat ik hem eerst onvertaald, in het Frans weergeef: 'Etrange mélange d'églises et de granges', of zoiets als 'Vreemde mengeling van kerken en schuren'. Het staat te lezen op een kleurrijk bord naast de autoweg die van Brussel (Jesus-Eik) voorbij Namen naar Aarlen en Luxemburg gaat, maar alleen op het grondgebied van de provincie Namen staan dergelijke poëtische boodschappen langs de weg. In een opgaande zon zie ik inderdaad de vreemde mengeling van kerken en schuren op het stuk tussen Namen en de afrit Dinant, wellicht omdat ik dankzij het bord beter ging uitkijken. En omdat het hier zo rustig rijden is.

aan de man die hen leerde spelen. Ik begrijp dat men uit dit aanbod Sax koos. Verder op de autoweg lees ik ook nog 'Piste d'envol pour libellules' ('Aanloop-piste voor waterjuffers'): een mooie omschrijving voor de Lesse die daar onder de weg slingert. In de provincie Luxemburg is het met de poëzie gedaan, want hier pakken ze uit met hun everzwijn en hun 'ardeur d'avance' (zoiets als 'op kop - van de andere Walen - wat de geestdrift betreft', maar dat klinkt niet).

De vraag is of wij het voorbeeld van de provincie Namen niet op een aantal plaatsen zouden kunnen volgen door voor technische mededelingen of

summiere toeristische aanwijzingen een meer poëtische taal te gebruiken. In dit soort boodschappen kan het nuttige aan het poëtische worden gepaard. Zo zou, als op maandagochtend het verkeer op de ringen rond Brussel weer eens geheel stil staat, aan de mededeling 'File' - want dit ziet iedereen zelf wel - iets opwekkends kunnen worden toegevoegd. Ik denk aan het soort boodschappen waarin radio Spes (waarover ik het in een vorig stuk had) zo sterk is. Dat wordt dan zoiets als: 'File, maar begin je maandagmorgen met je zaterdagochtendhumeur'.

Of: 'File, geniet van de omgeving'. Ook de Vlaams-Brabantse rand zou zich op deze manier iets nadrukkelijker langs de autowegen kunnen profileren. 'Splits Brussel-Halle-Vilvoorde onverwijld' zou wellicht op enig verzet stuiten, maar iets dat de zachte overgang tussen stad en rand aantoonde, moet kunnen. De mededeling 'Hier wordt gewerkt aan een ecologische berm' opent mogelijkheden. Dit is tegelijk een technische mededeling en een poëtische boodschap, want wij weten dat daar straks weer duizendblad, margrietten, guldenroede en boerenwormkruid zullen groeien en

niet alleen maar gras, waardoor we die berm nu al anders bekijken. Men kan de automobilisten natuurlijk niet gaan wijzen op de overblijfselen van de site-Carcoke (die nog in Brussel ligt), of op de kanaalbruggen en -dijken die wel eens stuk willen gaan, maar wel op de schoonheid van opstijgende airbussen en boeiings boven Zaventem en de platte toren van Diegem-Lo, of op de schoonheid van de beuken in het kathedraalwoud bij Hoeilaart en Overijse.

Ik laat dit verder over aan de bedenkers van toeristische en andere boodschappen. Misschien zit er een soort wedstrijd in.

Guido Fonteyn

van huizen en tuinen

De Oude Abdij van Kortenberg

Zo werd er in 1312 het beroemde Charter van Kortenberg ondertekend, een soort grondwet van het hertogdom Brabant, waarbij hertog Jan II de rechten van adel en burgerij erkende. Het klooster werd herhaaldelijk geplunderd maar telkens weer heropgebouwd. Op een ets uit de 'Chorographia sacra Brabantiae' van Sanderus uit 1726 is een rechthoekig ommuurd en volledig omwaterd blok te zien met een aantal hoevegebouwen, boomgaarden en een moestuin. Binnen dat grote blok ligt een tweede blok dat ook grotendeels is ommuurd en omgracht en waar de eigenlijke abdijgebouwen (abdisverblijf met keuken en gastenkamers, abdijskerk, brouwerij, bakkerij, veehof, ...) zijn ondergebracht. Op de kaart zijn ook drie geometrische barokke siertuinen met in vorm gesnoeide bomen en struiken te zien.

Jardin à l'anglaise

Na de Franse revolutie werd het domein in twee gesplitst en openbaar verkocht en werden de meeste gebouwen gesloopt. Op een kaart die met het oog op de verkoop in die periode werd opgemaakt, zijn nog steeds formele tuinen te zien, maar ook een landschappelijke tuin, een 'jardin à l'anglaise', met kronkelende paadjes, glooiende grasvelden en massa's bomen. Het moet een van de eerste Engelse tuinen in ons land zijn geweest. In het begin van de 19de eeuw werd het zuidelijk deel van het domein met het achttiende eeuwse abdisverblijf omgevormd tot een landhuis met een 3 ha groot landschappelijk park met lusttuinen, een boomgaard en een grote moestuin. Het domein veranderde in de loop van de 19de en de

De abdij van Kortenberg ontstond op het einde van de 11de eeuw op de 'Curtenberch' of Eikenberg ten zuiden van de huidige dorpskern waar zich nu de villa 'La Chênaie' bevindt. Daar leefden enkele vrouwen als kluisenaar samen. In het begin van de 13de eeuw verhuisde de abdij die ondertussen de regel van de H. Benedictus had aangenomen, naar de huidige site langs de vallei van de Aderbeek. Ze groeide vrij snel uit tot een belangrijk religieus, economisch en politiek centrum.

20ste eeuw geregeld van eigenaar en van uitzicht en sommige delen werden verkaveld. Toen kanunnik Misonne het domein in 1933 kocht om er een re-

De landschappelijke tuin bij de abdij moet een van de eerste Engelse tuinen in ons land zijn geweest

traitehuis te vestigen, was de moestuin en de boomgaard verdwenen en was het landschappelijke park sterk verwaarloosd. Misonne restaureerde het voormalige abdisverblijf en voegde een nieuwe neobarokke kapel en een neogotische 'ridderzaal' toe. Het voormalige Veehof, een restant van het vroegere neerhof, aan de westrand van het park verbouwde hij tot zijn privé-woning. In het park liet hij brede lanen trekken.

Relicten van vroeger

In het park zijn vandaag nog een aantal relictten te vinden van het vroegere klooster. Zo ligt tussen het voormalige abdisverblijf en het Veehof een met bomen begroeide heuvel waaronder zich de resten bevinden van de vroegere kelders van de abdij. Mogelijk werden die ooit ook als groentekelders gebruikt. Bovenop de heuvel staat nog een natuurstenen kapelletje.

Op de zuidgrens van het domein, ter hoogte van de vroegere abdistuin, bevindt zich een merkwaardig tuinpaalvoortje dat op stenen pijlers deels boven de vijver hangt. Het dateert waarschijnlijk uit de 18de eeuw en werd later omgevormd tot kapel.

Het park zelf vertoont nog alle kenmerken van de landschappelijke aanleg uit het begin van de 19de eeuw. De enige boom die uit die periode is overgebleven is de grote bruine beuk naast de resten van de kelders. De vele andere bomen zijn waarschijnlijk van latere datum. Sommige daarvan, zoals de twee zilversdoorns bij de kelderheuvel en in de noordoosthoek van het park met een stamomtrek van meer dan 4 meter, zijn echter behoorlijk indrukwekkend. Er staan ook enkele mooie witte en rode paardekastanjes, essen, linden, esdoorns, populieren, diverse exemplaren van de vrij zeldzame goudkleurige reuzenlebensboom (Thuja plicata 'Zebrina') en twee imposante exemplaren van de Kaukasische vleugelnoot (Pterocarya fraxinifolia) met een overvloed aan grondscheuten.

Paul Geerts

De Oude abdij van Kortenberg is normaal enkel toegankelijk op afspraak, tel. 02-757 20 22

Africa Museum in Tervuren blikt kritisch terug op eigen verleden

In het kader van de festiviteiten rond 175 jaar België loopt er in het Africa Museum in Tervuren een nieuwe tijdelijke tentoonstelling onder de titel 'Het geheugen van Congo. De koloniale tijd'. Via interviews, films en foto's, gebruiksvoorwerpen en kunst en allerlei publicaties wordt het vaak vergeten koloniale verleden van België opnieuw in herinnering gebracht. De tentoonstelling speelt echter ook een belangrijke rol in de geplande reorganisatie van de permanente opstelling en het hele renovatieproces binnen het museum. Door een blik terug te werpen, wordt een nieuw pad geëffend voor de toekomst. Tervuren is een van de eerste Europese koloniale musea dat via deze kritische zelfanalyse in het reine probeert te komen met een vaak omstreden koloniaal verleden.

De tentoonstelling belicht de koloniale geschiedenis van Congo van vóór de komst van de Belgen tot aan de onafhankelijkheid in 1960. De prekoloniale geschiedenis is immers een vaak vergeten tijdperk. Maar al te vaak wordt er vanuit gegaan dat er zich in Congo zonder blanken geen geschiedenis heeft afgespeeld die de moeite waard is om te bestuderen. In de daarop volgende periode wordt er onder andere aandacht besteed aan de inplanting van de koloniale politiek en economie. Het eerste doel van Leopold II was de militaire verovering van de enorme kolonie, waarbij naast Belgische militairen ook Congolezen werden ingezet als lid van de 'Force Publique'. Toen

de 'pax Belgica' was geïnstalleerd, werd er een roofoconomie uitgebouwd die resulteerde in enorme winsten, maar ook leidde tot misbruiken ten opzichte van de plaatselijke bevolking. Vooral in de rubberplantages werden onmenselijke methodes gehanteerd om bepaalde quota te halen.

Geen spoor van geweld

De tentoonstelling gaat vervolgens in op de beeldvorming rond Congo. Door een machtige propagandamachine, die onder andere werkte via de pers en wereldtentoonstellingen, werden de negatieve aspecten van de kolonisatie immers handig verborgen. Tijdens de expo Brussel-Tervuren 1897 bijvoorbeeld, zorgde Leopold II voor de oprichting van een Koloniaal Paleis in Tervuren, waar alleen de positieve verwezenlijkingen van de kolonisatie en de 'mission civilisatrice' in de schijnwerpers werden geplaatst. Sporen van geweld werden niet getoond. Het tentoonstellingsgebouw zou in de periode 1898-1909 trouwens dienst doen als eerste permanente Congomuseum in België. Pas nadien werd in het kader van de expo van 1910 het huidige museum opgericht. De tentoonstelling

'Het geheugen van Congo. De koloniale tijd' wil ook die vroege geschiedenis van het eigen museum behandelen. Vreemd genoeg is de studie van die institutionele geschiedenis van recente datum.

Uitstervende cultuur

In de onlangs aan de K.U.Leuven verdedigde doctoraatsstudie 'Fysieke antropologie, koloniale etnografie en het museum van Tervuren. Een geschiedenis van de Belgische antropologie (1882-1925)' wordt voor het eerst een beeld geschetst van de wetenschappelijke activiteiten van de eerste museummedewerkers, zoals Théodore Masui, Emile Coart, Alphonse de Haulleville en Joseph Maes. Voor dit onderzoek werden ook voor het eerst de archieven van het museum zelf opengesteld. Hierdoor kan de weg worden gevolgd van het verzamelen van gebruiksvoorwerpen in Congo tot de wetenschappelijke studie, classificatie en het tentoonstellen van de stukken in Tervuren. De oprichting van het eerste 'Musée du Congo' betekende immers de start van de systematische aanleg van collecties van Afrikaanse gebruiksvoorwerpen en 'kunst'. Het verwerven van de stukken gebeurde via aankopen, schenkingen en gespecialiseerde missies. De studie ervan brengt soms pijnlijke geschiedenissen van hebzucht, diefstal, racisme en uitbuiting aan het licht. Verzamelen gebeurde tegen de klok en in concurrentie met andere Europese naties. De interesse ging vooral uit naar oude en zeldzame voorwerpen en de prekoloniale, 'traditionele' samenleving. Men verzamelde bepaalde voorwerpen wel en andere niet en creëerde op die manier een prekoloniaal en 'primitief' beeld van de kolonie dat echter wel als het 'authentieke' Afrika werd voorgesteld. De koloniale etnografie was een 'reddende wetenschap' die de

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

laatste sporen van een 'pure' cultuur moest vastleggen. Men vermeed vaak voorwerpen die in de richting wezen van modernisering. Ironisch genoeg haastte men zich om een cultuur in kaart brengen die men op hetzelfde moment aan het vernietigen was door de ingrijpende effecten van de kolonisatie en de roofoconomie. Het was de taak van de etnografie om elementen van die uitstervende cultuur te verzamelen en de materiële sporen ervan in musea te bewaren voor de komende generaties. Het 'traditionele' Afrika, van vóór het contact met Europa, werd vanuit een nostalgisch verlangen naar een verloren Europese maatschappij het actieterrein van de antropologen. De etnografen in Tervuren stonden heel dubbelzinnig tegenover de modernisering van Congo. Afrikanen moesten enerzijds het westers model overnemen en afstand doen van al te primitieve gebruiken, zoals kannibalisme, rituele moorden, polygamie en de gifproef. Anderzijds stelde men echter dat een teveel aan staatsinmenging een schadelijk effect zou hebben op de Congolese cultuur. Het contact met Europa zou de culturele eigenheid verstoren en leiden tot aanpassingen in de materiële cultuur waardoor die geen wetenschappelijke waarde meer kon worden toegemeten.

De Afrikanen als museumstuk

De stukken die koloniale naar Tervuren verstuurd, werden nadien door de museologen in Tervuren aan een wetenschappelijke analyse onderworpen. Het reizen in de kolonie en het ontwikkelen van theoretische argumenten daar rond gebeurde door verschillende partijen. Mede door die afstand hielden de etnografen en kamergeleerden in Tervuren weinig rekening met de lokale sociale betekenis van de objecten die ze kregen toegestuurd. Congolese voorwerpen werden vooral ingepast

in bestaande antropologische denkpatronen. Binnen het evolutionisme bijvoorbeeld, een denkrichting waarvan de voorstanders meenden dat de cultuur zich volgens een vast patroon van lagere naar hogere vormen ontwikkelt, werd de Congolese cultuur gezien als een zeer primitief stadium van een culturele ontwikkeling waarvan de westerse industriële samenleving, naar eigen zeggen, het hoogtepunt vormde. De museumcuratoren beschouwden de Congolese materiële cultuur als een levend voorbeeld van een evolutiestadium dat overeenkwam met de reeds verdwenen Europese prehistorie. Om een antwoord te vinden op vraag naar de oorsprong van de menselijke culturele fenomenen, volstond het dus om zich te verplaatsen in de ruimte. De studie van Afrikaanse culturen werd gebruikt om een licht te werpen op het eigen, ongrijpbaar Europese verleden. De Afrikaan was een museumstuk in het heden dat toonde hoe onze voorouders leefden. De vermeende chaos en aftakeling van het zwarte continent accentueerden bovendien de Europese orde. De etnografen in Tervuren stelden echter ook dat de evolutie van de Congolese cultuur sporen van beschaving vertoonde, wat hen hoopvol stemde voor de toekomst. Het feit dat Afrikanen vatbaar waren voor civilisatie, bood een rechtvaardiging voor de beschavingsactie vanuit het westen.

Interculturele contacten

Binnen het diffusionisme, een andere stroming binnen de antropologie waarin de kruisbestuiving van verschillende culturen wordt beschouwd als motor van de culturele ontwikkeling en die

FOTO: FOTOGRAAF ONBEKEND, KMAA
Léon Tonneau (links) en Ascenso berijden zebra's, Opper-Lu-apula, begin 20ste eeuw

veel aanhangers had rond het begin van de twintigste eeuw, trachtte men culturele regio's af te bakenen op basis van vormelijke gelijkenissen. Overeenkomsten in de materiële cultuur werden gezien als een bewijs van interculturele contacten en een gedeelde historische oorsprong. Op grond daarvan stelde men zich het ambitieuze doel om de geschiedenis van de hele Congolese economie te reconstrueren. Al snel bleek echter dat een duidelijke classificatie een onhaalbare kaart was. Het diffusionisme gaf ook aanleiding tot extreme speculatieve gevolgtrekkingen, zoals de veronderstelling dat er contacten hadden bestaan tussen Centraal-Afrika en Egypte. Op die manier kon men spectaculaire technische ontwikkelingen in het centrum van Afrika, zoals ijzersmelten, toeschrijven aan een invloed van buitenaf. Uiteindelijk zouden zowel het evolutionisme als het diffusionisme theoretisch worden ondergraven. Ook die tot nu toe vergeten geschiedenis van de vroege Belgische antropologie is een van de thema's die ruimer aan bod komen in de huidige tentoonstelling in Tervuren en de begeleidende catalogus.

Maarten Couttenier

'Het geheugen van Congo. De koloniale tijd' Tervuren, Koninklijk Museum voor Midden-Afrika, Leuvensesteenweg 13

Tot 9 oktober. Van dinsdag tot vrijdag van 10.00 tot 17.00, zaterdag, zondag en feestdagen van 10.00 tot 18.00, gesloten op 1 mei
Info: 02-769 52 04, www.congo2005.be

In het voorjaar van 2005 wordt een verkorte versie van het proefschrift 'Fysische antropologie, koloniale etnografie en het museum van Tervuren. Een geschiedenis van de Belgische antropologie (1882-1925)' uitgegeven bij Acco. De volledige tekst kunt u bestellen via de www.bworx.be/couttenier

Le Musée de l'Afrique à Tervuren jette un regard critique sur son origine

Dans le cadre des festivités marquant le 175ème anniversaire de la Belgique, le Musée de l'Afrique à Tervuren vous invite à une nouvelle exposition temporaire baptisée 'La mémoire du Congo. Le temps colonial'. A travers des interviews, films, photos, œuvres d'art, objets inédits et toutes sortes d'autres publications, l'exposition nous éclaire sur le passé colonial, souvent mal connu, de la Belgique.

De plus, l'exposition joue un rôle significatif dans le projet de réorganisation de l'exposition permanente et le processus de rénovation du musée. Le regard en arrière ouvre la voie vers l'avenir. Tervuren est l'un des premiers musées coloniaux d'Europe qui cherche par cette autoanalyse, non dénuée de critique, à se réconcilier avec un passé colonial parfois controversé.

RESTAURANDT

FOTO'S: FILIP CLAESSENS

Pasta en pizza in het gezelschap van Laurel & Hardy

De familie Di Giacomo runt het restaurant. Elio staat in de keuken en broer Salvatore zorgt voor een vlotte bediening. In het weekend steekt ook hun zus nog een handje toe. Hun vader komt uit Sicilië, hun moeder is Grieks. Toch kiezen ze resoluut voor de Italiaanse keuken.

Het is 19 uur als we het restaurant binnenstappen, maar op één tafeltje na is Den Dikke & Den Dunne leeg. Voor een Belgisch restaurant een teken aan de wand, maar voor de Italianen geen enkele reden tot paniek want vroeg eten is niet aan hen besteed. Veel mensen komen pas na 19.30 uur het restaurant binnen en al snel hangt er een gemoeidelijk sfeertje in de zaak dat nog wordt versterkt door de bekende Italiaanse schlagers die uit muziekbboxen klinken.

Internationale figuren

Een typisch Italiaans restaurantje dus, ware het niet dat alles in het interieur verwijst naar het vermaarde komische duo Laurel & Hardy. 'Ik hou niet zo van de traditionele Italiaan', verduidelijkt Salvatore. 'We wilden iets anders, iets dat opvalt. We kozen voor Den Dikke & Den Dunne omdat het internationale figuren zijn die bovendien onrechtstreeks ook met eten te maken hebben. 'In het hele restaurant wordt op dit thema voortgeborduurd. Zo hangt er een levensgrote poster waarop de helden een pizza en een spaghetti voorbereiden. Ook tal van snuisterijen zoals beeldjes, foto's en zelfs de menukaart die is vastgelijmd op een metalen film-

We hebben wat moeite om onze weg naar Den Dikke & Den Dunne in Hoeilaart te vinden. Uiteindelijk stoppen we even en vragen het aan een voorbijganger. De vrouw legt ons kort uit waar we moeten zijn (op ons eentje hadden we het nooit gevonden) en wenst ons smakelijk eten want: 'Het is er echt lekker. Je zal het zien !'. We zijn benieuwd!

hoes verwijzen naar de filmlegenden. De rekening krijg je dan weer aangeboden in de doos van een videocassette. Origineel.

We hebben honger en besluiten een

'We houden niet zo van de traditionele Italiaan en wilden iets anders, iets dat opvalt'

voorgerechtje te nemen. Op het menu staan hoofdzakelijk Italiaanse gerechten, maar toch ook enkele Belgische klassiekers zoals kaaskroketten. Wij laten die aan ons voorbijgaan en kiezen voor een 'Verrukking van de Chef': de Appassiti Affumicati of gerookte mozzarella op toast (8 euro). De mozzarella is heerlijk gesmolten op een stuk ciabatta en het geheel is overgoten met een eenvoudige maar erg smakvolle tomatensaus. Een toefje salade maakt

het geheel af. Het is bijna een maaltijd op zich. Opvallend is trouwens het kleine prijsverschil tussen voor- en hoofdgerechten. Sommige voorgerechten zijn zelfs duurder dan een pasta of een pizza! Maar als de andere voorgerechten net zo lekker zijn als onze keuze, heb ik daar best begrip voor.

Lekker, maar veel

Het is even wachten op het hoofdgerecht. We kozen beiden voor een pasta en zijn best tevreden als die arriveert. Mijn tafelenote krijgt een Trio di Pasta (10,5 euro) voorgeschoteld die bestaat uit rigatoni met 4 kazen, een met vlees gevulde cannelloni en linguine met een saus op basis van tomaten en kappertjes. Lekker, maar teveel om op te eten. Zelf koos ik voor Rigatoni ai Gamberi (11,2 euro), een pasta met scampi. Ook dit gerecht valt in de smaak; niet te zwaar en flink gekruid. Ik kreeg wel maar 4 scampi op mijn bord, net iets te weinig voor een pasta met die naam. Enig minpunt van ons avondje Italiaans: de cappucinetest. Die heeft Den Dikke & Den Dunne niet doorstaan. Ik keek al uit naar een onvervalste Italiaanse cappuccino, maar kreeg opnieuw koffie met slagroom voorgeschoteld. Dit even terzijde want Den Dikke & Den Dunne is gewoon een gezellig familierestaurant waar je best lekker kunt eten.

Veronique Verlinden

Den Dikke & Den Dunne, Overijsesteenweg 1, 1560 Hoeilaart, tel. 02-657 57 22
Dinsdag gesloten • Geen kredietkaarten

Ludwig Van Beethoven

een beetje Vlaams-Brabander

Alleen muzikliefhebbers en mensen die vertrouwd zijn met de Duitse cultuur weten dat de voorouders van de beroemde componist Ludwig Van Beethoven (1770-1827) uit Vlaams-Brabant stammen. In oude kerkregisters van Leefdaal, Nossegem en Kortenberg duikt de naam Van Beethoven regelmatig op en in Nossegem woont momenteel nog een gepensioneerde schrijnwerker die verwant is met de geniale componist.

Alles begon met Jan Van Beethoven en zijn zonen Cornelius en Mark. Mark Van Beethoven vestigde zich in Kampenhout en was de vader van Aert Van Beethoven. Aert Van Beethoven had verschillende zonen, waaronder Hendrik. Deze Hendrik Van Beethoven, die in Boortmeerbeek terecht kwam, was de vader van Mark en de grootvader van Cornelius (°1641 te Bertem). Cornelius Van Beethoven was de vader van Michaël Van Beethoven, en deze Michaël Van Beethoven was de overgrootvader en rechtstreekse stamvader van de componist Ludwig Van Beethoven. Michaël werd bakkersgast in Mechelen en trouwde er met de dochter van een meesterbakker. Hij vestigde zich als bakker in het huis Het Moleken in de Steenstraat (thans L. Van Beethovenstraat) te Mechelen. Omwille van financieel wanbeheer moest hij in 1739 uit Mechelen vluchten en kwam zo in Bonn (Duitsland) terecht. Zijn zoon Ludovicus had de koraalschool van de Sint-Rombouts-kathedraal in Mechelen gevolgd en krom vervolgens op tot koorleider van de Sint-Michielskerk in Leuven. De aartsbisschop en keurvorst van Keulen, Clemens August van Beieren, had deze jonge bassist in Luik horen zingen en haalde hem in 1733 naar

*‘Du bist Van Beethoven?
Dann bin ich Strauss! Und
nun formachen bitte!’*

zijn hof in Bonn. Ludovicus Van Beethoven en zijn zoon Johan werden er respectievelijk kapelmeester en tenor aan de hofkapel van de keurvorst.

Jonge virtuoos

Johan Van Beethoven was de vader van de in Bonn geboren componist Ludwig Van Beethoven (1770-1827). De jonge Ludwig ontpopte zich al snel als pianovirtuoos. In 1778, toen hij acht jaar was, trad hij voor het eerst op als solist. In 1780 begon hij orgel te spelen en in 1784 werd hij de vaste organist, later ook altviolist en co-repetitor van de kerk van de keurvorst in Bonn. In 1792 kreeg Ludwig van keurvorst Maximiliaan Frans Van Habsburg-Lotharingen (1784-1794) een beurs om zich in Wenen verder te bekwamen. Daaraan was wel de voorwaarde verbonden dat hij na zijn studies in Wenen opnieuw aan het hof van Bonn zou gaan werken. Maar in 1794 werd het Rijnland, Bonn inclusief, door Franse troepen bezet.

Ludwig Van Beethoven keerde niet meer terug naar zijn geboortestad en bleef voor altijd in Wenen. Hij stierf er in 1827 en ligt begraven op het Zentralfriedhof van de stad.

Laatste telg

De verbreiding van het geslacht Van Beethoven door de eeuwen heen is te verklaren door het feit dat de huwbare mannelijke naamdragers zelden een geschikte partner in hun eigen leefgemeenschap vonden en doorgaans hun vrouw in de nabijgelegen dorpen dienden te zoeken. Zo kwam Jan Van Beethoven, zoon en broer van respectievelijk Aert en Hendrik Van Beethoven, in Leefdaal terecht en werd er de stamvader van de Leefdaalse, Nossegemse en Kortenbergse takken. Dat Jan Van Beethoven een talrijk nageslacht naliet, blijkt uit de Leefdaalse kerkregisters tijdens het Ancien Régime waarin maar liefst 140 doopsels, 30 huwelijken en 64 overlijdens van de familie Van Beethoven werden opgetekend. Momenteel is er nog één vrouwelijke naamdrager Van Beethoven in Leefdaal. Op het gemeentelijk kerkhof van Nossegem (deelgemeente Zaventem) liggen vier Van Beethovens begraven, maar de naam is er nog niet helemaal uitgestorven. Samen met zijn bejaarde tante Florence Van Beethoven is de gepensioneerde schrijnwerker August Van Beethoven (°1933) de laatste telg van het geslacht Van Beethoven in Nossegem. Aan de verwantschap met zijn illustere naamgenoot Ludwig is een hilarische anekdote verbonden. Tijdens een buitenlandse vakantiereis had Gust Van Beethoven bij de identiteitscontrole ooit een uiterst bondig onderhoud met een Oostenrijks douanier, dat als volgt verliep: ‘Du bist Van Beethoven? Dann bin ich Strauss! Und nun formachen bitte!’.

Michel Spreutels

Verbond van Heemkunde Vlaams-Brabant

Edward & Antoine

"Oliegende Sterren"

OP VRIJDAG 18 EN ZATERDAG 19 MAART KUNT U IN DE VOLKSTERRENNACHT MIRA IN GRINBERGEN YERECHT VOOR DE STERRENKLUJDAGEN. DAN KRUIST U DE KANS OM ZELF WAARNEMINGEN TE VERRICHTEN EN DAARNAAST OOK DE VERSCHILLENDE TENTOONSTELLINGEN TE BEZOEKEN. HET EXPERIMENTARIUM TE VERKINNEN EN EEN VOORDRACHT BIJ TE WONEN.

OK KINDEREN NU MOGEN JULLIE EEN KLUKJE NEMEN NAAR STERREN..

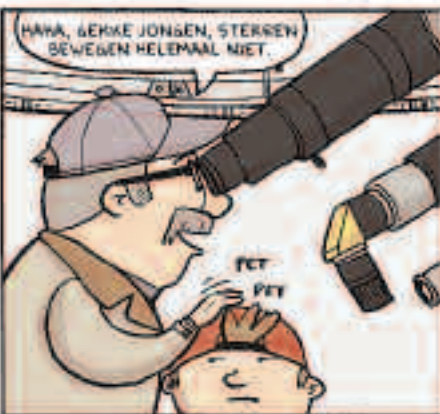
KUSTJA KINDEREN, IEDEREEN KOMT AAN DE BEURT.

MENEER, WAAROM VLEEGEN DE STERREN ALLE KANTEN OP?

HAAA, GEMKE JONGEN, STERREN BEVEGEN HELEMAAL NIET.

MAAR WAT IS DATT!! DE STERREN, ZE VLEEGEN ALLE KANTEN OP!

ZET MI TOOK.

DE STERREN, WAT MOET IK NU DOEN? DIT HEBBEN ZE ME NOOIT GELEERD OP DE UNIVERSITEIT!

GEEN NOOD, WE HEBBEN EDWARD & ANTOINE GEBELD DIE WETEN WEL RAAD.

WIE?

FOTO: FILIP CLAESSENS

Alberto Blanco Romero

Vier jaar geleden kwam Alberto Blanco Romero (27) met vlinders in de buik van Spanje naar Overijse afgezakt. De relatie liep stuk, maar een zoon, een taal, een baan en een hele reeks vrienden rijker, besloot Alberto te blijven. 'Je hoort tenslotte thuis waar je woont, niet waar je geboren bent', vindt hij. Hij nam deel aan examens van De Lijn, slaagde, ging aan de slag als buschauffeur en kocht met zijn nieuwe vriendin Sarah een huis. 'In Overijse is dat niet gelukt. Voor jonge mensen liggen de prijzen daar veel te hoog. Daarom zijn we maar naar Aalst verhuisd.'

'In Spanje was ik dakwerker en de eerste jaren in België heb ik hetzelfde beroep uitgeoefend', vertelt Alberto Blanco. 'Maar in de bouwsector is het altijd wat: lange dagen en hard werk in weer en wind. Ik wilde een andere richting uit. Als buschauffeur heb ik een heel ander leven, dat kan ik je verzekeren. Morgen start mijn eerste rit dan wel om zes uur 's ochtends, maar om twee uur zit mijn dagtaak erop en ben ik de rest van de middag vrij.'

Moeilijke start

Alberto spreekt vloeiend Nederlands

'Als je nieuw bent in een land moet je leren omgaan met een totaal andere mentaliteit'

en vindt dat de normaalste zaak van de wereld. 'De eerste maanden in België waren het moeilijkst. Ik arriveerde in mei en de volgende cursussen Nederlands begonnen pas bij de start van het nieuwe schooljaar. Ik begreep geen woord van wat de mensen zeiden en dat is erg vervelend voor iemand die zo graag praat als ik', lacht hij. In tegenstelling tot de meeste van zijn medestudenten, vond Alberto Nederlands niet zo moeilijk. 'Ik vind het een mooie taal en dat helpt al. Frans kost me meer moeite. Ik ben wel van plan om binnenkort ook van die taal werk te maken; dat is handig voor mijn job. Ik vind het trouwens logisch om in een tweetalig land beide talen te kennen. De gevoeligheden van de Vlamingen in verband met de verfransing begrijp ik echter maar al te goed. Zelf ben ik opgegroeid in Spaans Baskenland en daar zitten ze met hetzelfde probleem. Op een bepaald moment móét je wel grenzen stellen en zeggen: 'Stop! Hier spreken we Nederlands - geen Frans!' Anders komt er geen eind aan.'

Alles is anders

'Als je nieuw bent in een land is alles anders', zegt Alberto Blanco. 'Je moet je niet alleen aan een nieuwe taal en een ander klimaat aanpassen, maar je moet leren omgaan met een totaal andere mentaliteit en 101 kleine dingetjes, de stomste eerst. Zo was ik in Spanje bijvoorbeeld gewend om rond twee uur 's middags te eten, om zes uur nog gauw een boterhammetje binnen te spelen en om 10 à 11 uur was het dan tijd voor een uitgebreid avondmaal. Nu eet ik zoals de meeste Vlamingen rond 12 uur 's middags.' Ook de Belgische spoorwegen waren een verrassing voor Alberto. 'Tijdens

mijn tweede week in België nam ik voor het eerst de trein. Toen hij aankwam, stoven de mensen alle kanten uit naar de verste coupés. Ik vond dat bizar en nam de deur die vlak voor mijn neus open ging. Wat een luxe! Ik had een coupé voor mij alleen, met brede, zachte zetels! 'Fantastische treinen hebben ze hier', dacht ik. Tot de conducteur me kordaat naar een andere coupé verwees, waar een massa mensen als sardientjes op elkaar gepakt zat. Van een opdeling in klassen had ik nog nooit gehoord', lacht hij. Een minpunt bij ons vindt Alberto het roddelen. 'Het lijkt wel een nationale sport!', stelt hij verbaasd vast. 'De mensen zijn uitermate beleefd en vriendelijk, maar achter je rug vertellen ze soms heel andere verhalen. Daar hou ik niet van. Pas op, ik woon hier graag hoor. Als ik later oud word, zal er misschien nog altijd 'Spanjaard' op mijn identiteitskaart staan, maar ik zal me Belg voelen. Dat weet ik zeker.'

Ines Minten

'Wenn man neu in einem Land ist, muss man lernen mit einer ganz anderen Mentalität umzugehen'

Vor vier Jahren kam Alberto Blanco Romero (27) aus Spanien nach Overijse. Er nahm an den Auswahltests für De Lijn teil, bestand diese, fing an als Busfahrer zu arbeiten und kaufte mit seiner Freundin Sarah ein Haus. 'Wenn man neu in einem Land ist, ist alles anders', erzählt er. 'Man muss sich nicht nur an eine neue Sprache und ein anderes Klima anpassen, sondern man muss vor allem lernen, mit einer ganz anderen Mentalität und 100 kleinen Dingen umzugehen. So ist es in Spanien z.B. üblich, abends um 22 oder 23 Uhr viel zu essen. Jetzt esse ich ca. 12 Uhr mittags wie die meisten Flamen.'